

תקנות ההגנה (שעת חרום), 1945

ע"ר 1945, תוס' 2, 855, 968, 1033, 1099; ע"ר 1946, תוס' 2, 121, 569, 901, 1142, 1195, 1209, 1282; ע"ר 1947, תוס' 2, 135, 349, 353, 429, 473, 515, 540, 621, 707, 945, 947, 955, 1280, 1382; ע"ר 1948, תוס' 2, 27, 66; ע"ר תש"ח, תוס' א', 1, 473, 507, 555, 585; ס"ח תש"י, 261; תשי"ד, 64; תשכ"א, 168; תשכ"ד, 140, תשל"ט, 76, 126; תשמ"ב, 173.

עפ"י סעיף 6 לדבר המלך על ארץ-ישראל (הגנה), 1937.

חלק א': מבוא

השם הקצר	1.	התקנות האלה תיקראנה תקנות ההגנה (שעת-חרום), 1945.
פירוש [תיקון: 1946, תש"ח]	2.	(1) בתקנות האלה –
		"בית משפט צבאי" פירושו בית משפט שנתכונן בהתאם לחלק ב' של התקנות האלה;
		"דבר-מלך במועצה" פירושו דבר המלך במועצה על ארץ-ישראל (הגנה), 1937;
		"חזקה" כמשמעותה בסעיף 5 לפקודת החוק הפלילי, 1936.
		"חיל משטרה" פירושו חיל המשטרה של מדינת ישראל שנתכונן לפי פקודת המשפט, ומונח זה כולל משטרה מוספת ונוטרים, שעליהם נקבעו הוראות בפקודה הזאת;
		"חילות הממשלה" פירושם כל אחד מחילות הממשלה, בים, ביבשה או באויר, לרבות כל חלק מאותם חילות;

"חפץ נפיץ או מבעיר" פירושו כל דבר או חומר (לרבות נוזל או גז), שנועד או מוכשר לשמש גורם התפוצצות או דליקה;

"יועץ משפטי לממשלה", כולל משנה ליועץ משפטי לממשלה;

"לקיחה באנגריה" פירושה לגבי כל רכוש, קניית חזקה ברכוש או דרישה להעמיד את הרכוש לרשותה של הרשות הלוקחת באנגריה;

"מפקד צבאי" פירושו הקצין שנתמנה לשמש או לכהן כממלא-מקום בתפקיד הזה לפי תקנה 6;

"כלי יריה" פירושו כל כלי-נזק מכל מין, העשוי להמית, והוא צינור, שאפשר ליידות ממנו יריה, כדור או קלע, ומונח זה כולל כל חלק מרכיב של כלי-נשק כזה, וכל אביזר של כל כלי-נזק כזה, שתוקן או הוסגל למעט את הרעש או הבריקה הנגרמים מתוך ירייה בכלי-הנשק;

"עבירה שנדונים עליה בבית משפט אזרחי" פירושה עבירה על התקנות האלה, שנדונים עליה או שיש להיות נדונים עליה בבית משפט שלום או בבית משפט מחוזי;

"עבירה שנדונים עליה בבית משפט צבאי" פירושה עבירה על התקנות האלה, שאינה עבירה שנדונים עליה בבית-משפט אזרחי;

"תובע בבית משפט צבאי" פירושו כל קצין בעל כתב-מינוי בחילות הממשלה וכל קצין או בן-אדם, שהרשהו הרמטכ"ל בדרך כלל או במיוחד, לתבוע בבתי משפט צבאיים;

"רמטכ"ל" פירושו הקצין שבידו הפיקוד מזמן לזמן על החילות הצבאיים של ממשלת ישראל;

"קרקע" כוללת קרקע של כל סוג או חזקה, וכל בנין, עץ או דבר אחר המחברים לקרקע וכל חלק מן הים, או מן החוף או נהר, וכל זכות, טובת-הנאה או זכות שמוש בקרקע או במים או ממעל להם;

"רכב מנועי" כמשמעותו בפקודת התעבורה;

"שוטר" פירושו כל חבר של חיל המשטרה;

"שירותים חיוניים" פירושם שירותים חיוניים להבטחת שלום הציבור או הגנת ישראל, או לקיום סדר ציבורי או הספקה, וכל שירותים חיוניים לחיי הציבור.

(2) איזכורי פצצות, רימוני-יד, חפצים נפיצים או מבעירים או תחמושת בתקנות האלה פירושו ככוללים החזקת כל חלק מרכיב של פצצה, רימון-יד, חפץ נפיץ או מבעיר, או תחמושת.

(3) לצרכיהן של התקנות האלה יונח כי המחזיק באיזה מקומות שבהם נמצא כל דבר, או הוכח שהיה מצוי בהם, יש לו או היתה לו חזקה באותו דבר, הכל לפי הענין, אלא אם יוכח היפוכו של דבר.

(4) כדי להסיר ספק מצהירים בזה כי הביטוי "ישראל", כל מקום שמשתמשים בו בתקנות האלה חוץ מבחלק ב' מהן, כולל את מימיה הטריטוריאליים של ישראל.

כדי להסיר ספק מצהירים בזה כי התקנות האלה חלות בכל רחבי ישראל, חוץ ממקום שיש בו – אם בנושא או בתוכן – דבר-מה המנוגד לאותו פירוש או בלתי מתיישב אתו.

2.א תחולת התקנות האלה
[תיקון: 1946]

(1) בתקנה הזאת הביטוי "תחיקת שעת-חירום" פירושו כל תקנה, שהותקנה לפי דבר המלך במועצה ולפי כל צו, הוראה, דרישה או הודעה שניתנו או שהוצאו מכוח תקפה של כל תקנה כזאת.

3 תחולת פקודת הפרשנות

(2) הוראותיה של פקודת הפירושים, 1935, להבדיל מאלה של פסקאות (ב) ו-(ד) של סעיף 19 ואלה של סעיפים 20, 35, 36, ו-37 של הפקודה ההיא, תחולנה על כל תחיקת שעת-חירום, אלא-אם נקבע שלא-כן, ולצרכיה של אותה תחולה ייחשבו תקנות, שהותקנו לפי דבר-המלך במועצה, כפקודות.

(3) פרסומה של כל תחיקת שעת-חירום ברשומות ישמש הוכחה מכרעת, בכל בתי משפט ולכל תכליות שהן, כי נתינתה ותכנה של התחיקה הם כהלכה.

(1) בתקנה זו הביטוי "תעודת שעת-חירום" פירושה כל תעודה המיומרת להיות מסמך (בין שהוא מחוקק ובין שהוא מבצע), שניתן או שהוצא בהתאם אל, או לצרכיהם של, דבר המלך במועצה, או כל הוראה הכלולה בתקנות כל-שהן, שהותקנו לפי דבר-המלך האמור, לרבות התקנות האלה, או שיש לה נפקות מכוח תקפן של הנ"ל.

4 פעולה

- (2) לא יהיה צורך לפרסם כל תעודת שעת-חירום ברשומות.
- (3) מקום שפורטו בתעודת שעת-חירום זמן, תאריך או הזדמנות, שבהם תיכנס זו לתקפה, תיכנס זו לתקפה בהתאם לכך. בכל מקרה אחר תיכנס התעודה לתקפה בתאריך הרשום בה או זה שבו ניתנה.
- (4) בלי לפגוע בהוראותיה הקודמות של התקנה הזאת, אפשר לתת או להוציא בעל-פה כל צו, הוראה, דרישה, הודעה, או מינוי לפי כל תקנות (לרבות התקנות האלה), שהותקנו לפי דבר-המלך במועצה, אם הרשות הנותנת או המוציאה אותם מוצאת לנכון לעשות כן.
- (5) הרשות הנותנת או המוציאה אותם צו, הוראה, דרישה, הודעה או מינוי כל-שהם שזכרו בתקנת-משנה (4), תגרום לכך שתימסרנה ידיעות על נפקותם בהקדם האפשרי ובאותו אופן שתמצא אותו נחוץ, כדי להסב אליהם את תשומת לבם של כל בני-אדם הצריכים, לדעתה, לכך שתהיינה בידיהם אותן ידיעות, אך שום צו, הוראה, דרישה, הודעה או מינוי כאלה לא יהיו, ולא ייעשו, נטולי תוקף לגבי אדם כל-שהוא, שעליו הם משפיעים, עקב העובדה, שתשומת-לבו לא הוסבה על הצו, ההוראה, הדרישה, ההודעה או המינוי.
- (6) כל סמכות שהעניקו תקנות כל-שהן (לרבות התקנות האלה), שהותקנו לפי דבר המלך במועצה, לתת או להוציא כל צו, דרישה, הודעה או מינוי, תתפרש ככוללת את הסמכות שיש להשתמש בה באותו אופן ובכפופות לאותם התנאים, אם יש כאלה, לבטל או לשנות כל צו, הוראה, דרישה, הודעה או מינוי כאלה.
5. הוראות, זכויות וסמכויות לא יגרעו מהוראות, זכויות וסמכויות אחרות ולא גורעות מהן.
6. הרמטכ"ל רשאי למנות, בהסכמתו של שר הבטחון מפקד צבאי בכל שטח או מקום. כל מינוי כזה יכול להיערך בפירוש שם או משרה, ואם נערך פירוש משרה, יהיה האדם, המחזיק מזמן לזמן במשרה שצויינה, המפקד הצבאי בשטח או במקום הנדון.
- (1) מקום שנתמנה מפקד צבאי כנ"ל, רשאי הוא להשתמש בכל הסמכויות שהוענקו למפקד צבאי
- (2)

בתקנות האלה, ולמלא את כל התפקידים שהוטלו עליו בהן, בגין השטח או המקום שעליו נתמנה.

(3) בלי לפגוע בשום הוראות אחרות של התקנות האלה יהיה מפקד צבאי אחראי לבטיחות הציבור בשטח או במקום הנדונים, והממונה על המחוז ישמש כיועץ מדיני למפקד הצבאי בכל הענינים הנוגעים בבטיחות הציבור באותו שטח או מקום.

(4) בכל שטח או מקום, שבהם אין מפקד צבאי לפי התקנה הזאת, רשאי הממונה על המחוז להשתמש בסמכויות, שהוקנו למפקד צבאי בתקנות האלה, ולמלא את התפקידים שהוטלו בהן על מפקד צבאי.

(5) כל הסמכויות המסורות למפקד צבאי בתקנות האלה או כל התפקידים המוטלים עליו בהן, או המסורים לממונה על מחוז או מוטלים עליו בהתאם לתקנת-משנה (4), רשאי להשתמש בהם או למלא אותן הרמטכ"ל בגין כל שטח או מקום בישראל. כל צו, הוראה, דרישה, הודעה, מינוי, רשיון, תעודת-היתר, הסכמה, הרשאה, פיטורים, אות או כל אמצעים אחרים שהם, שניתנו, נעשו או ננקטו בידי הרמטכ"ל בשימוש בכל סמכות כזו או במילוי כל תפקיד כזה בגין כל שטח או מקום יהיה כוחם יפה יותר ויבואו במקום כל אמצעי קודם שנקט בו מפקד צבאי או ממונה על מחוז שהוא אינו מתיישב אתם.

ביטול וכו' .7 (1) עם כניסתן של התקנות האלה לתקפן תבטלנה התקנות הבאות, היינו, התקנות לשעת-חירום, 1936, התקנות לשעת-חירום (ייצור חמרי-פיצוץ), 1936, תקנות ההגנה (בתי משפט צבאיים), 1937, תקנות ההגנה (פיקוח על המשטרה), 1938, תקנות ההגנה (מפקדים צבאיים), 1938, תקנות ההגנה (פיצויים בעד נכסים שמשתמשים בהם לצרכים ציבוריים), 1939, ותקנות-ההגנה (עליה), 1940.

(2) כל צווים, הוראות, דרישות, הודעות, מינויים, רשיונות, תעודות-היתר, הסמכות, פקודות, הרשאות ופיטורים שנעשו, הוענקו או ניתנו לפי, או מכוח תקפן של התקנות האלה, שבוטלו בזה, ועמדו בתקפם עובר לכניסתן של התקנות האלה לתקפן, יוסיפו לעמוד בתקפם (בכפוף לסמכויות שהוענקו בתקנות האלה ובפקודת הפירושים, 1945), וייחשבו כאילו נעשו, הוענקו או ניתנו לפי, או מכוח תקפן של, הוראותיהן המתאימות של התקנות האלה, ובידי הרשויות

המתאימות.

(3) כדי להסיר ספק מצהירים בזה שהביטול אשר בוצע בתקנת-משנה (1) לא ישפיע על שום חקירה, אחריות, עונש, החרמה או הענשה, שבהם נתחייבו לפי כל תקנה מן התקנות שבוטלו כנ"ל, וכל חקירה, הליך או תרופה כאלה, אפשר לכוונם, להמשיכם או לכפותם, וכל עונש, הליך או הענשה כאלה אפשר להטילם או לבצעם בידי הרשות הנאותה, או בפניה, לפי התקנות האלה, וכל הליך התלוי ועומד בבית-משפט צבאי, שנתכונן לפי תקנות-ההגנה (בתי-משפט צבאיים) 1937, או בפניו, או שהיה מובא, אלמלא התקנות האלה, בפני בית-משפט צבאי כזה, אפשר להמשיכו או להביאו לבית-משפט צבאי, שנתכונן לפי התקנות האלה, או בפניו.

8. שימוש בסמכויות
מקום, שהוענק כוח לפקיד או לאדם כל-שהם בתקנות האלה, או בכל צו, הוראה, הודעה או דרישה לפיהן, רשאים הפקיד או האדם ההם, וכל בני-אדם אחרים הפועלים לפי הוראותיהם, להשתמש באותה סמכות ואותם פקיד או אדם וכל בני-אדם אחרים הפועלים כנ"ל רשאים להשתמש בכל אמצעי-כוח הנחוץ באופן סביר לשם השימוש בסמכות הנ"ל.

(1) 9. רשיונות, תעודות-היתר וכו'
כל רשיון, תעודת-היתר, הסכמה, הרשאה או פיטורים, שעל הענקתם נקבעה הוראה בתקנות האלה או בכל צו, הוראה, הודעה או דרישה לפיהן, אפשר להעניקם בכפוף לאותם תנאים שהרשות המעניקה אותם תמצא לנכון להטילם, וכל אותם רשיון, תעודת היתר, הסכמה, הרשאה או פיטורים רשאית אותה רשות בכל זמן לבטלם, לשנותם או להוסיף עליהם. כל אדם, המפר כל תנאי כזה העומד בתקפו מזמן לזמן, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(2) כל אדם המחזיק ברשיון, בתעודת-היתר, בהסכמה, בהרשאה או בפיטורים כנ"ל, שחדל מהראותם, לפי דרישתו של כל חבר לחילות הממשלה או של כל שוטר, שהורשה לדרוש כי יראום, לאדם הדורש זאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(3) כל אדם, המשנה כל רשיון, תעודת-היתר, הסכמה, הרשאה או פיטורים כנ"ל, או משתמש בהם או משאילם או מניח שישנום או ישתמשו בהם או ישאילום לכל אדם אחר, או עושה או אווז ברשותו או בשליטתו כל תעודה הדומה כל-כך לרשיון, תעודת-היתר, הסכמה, הרשאה, או פיטורים כאלה, עד-כי היא מחושבת לרמות, יאשם בעבירה על התקנות האלה, אלא-אם יוכיח שעשה את המעשה שבו הואשם, מטעם סביר שאפשר להצדיקו וללא כוונה לרמות כל אדם.

10. קביעת הודעות
כל חבר לחילות הממשלה וכל שוטר, הפועלים במילוי תפקידם בתור כזה, רשאים להדביק לכל תכלית הקשורה אל בטיחות הציבור, הגנתה של ישראל, קיומו של סדר ציבורי או קיום הספקה ושירותים הכרחיים לחיי הכלל, כל הודעה, או לגרום שתוצג כל הודעה לראווה, בכל מקום, רכב או אניה וכדי להשתמש בכל סמכות שהוענקה בתקנה הזאת, רשאים הם להיכנס לכל מקום בכל זמן; ומקום שקבע כל פקיד כזה הודעה, או גרם כי תוצג לראווה הודעה, בהתאם לתקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה כל אדם, שאינו חבר לחילות הממשלה או שוטר, הפועלים במילוי תפקידם בתור כזה, המסיר, המשנה, המטשטש או המוחק את ההודעה.
11. שליטה בחיל משטרה
לתכלית הבטחת בטיחותו של הציבור, ההגנה על ישראל, קיום הסדר הציבורי או דיכוי התקוממות, מרד או מהומה, יהיה חיל המשטרה נתון לשליטתו של הרמטכ"ל בפעולות.
- חלק ב': בתי משפט צבאיים
כינון ושיפוט של בתי-משפט צבאיים
12. כינון בתי-משפט צבאיים
הרמטכ"ל יכונן אותם בתי-משפט צבאיים שימצאם נחוצים לצרכיהן של התקנות האלה.
13. הרכב
בית-משפט צבאי יהיה מורכב מנשיא, שיהיה קצין בן דרגת קצין-שדה או בן דרגה גבוהה ממנה, ומשני חברים שיהיו קצינים בעלי כתב-מינוי בדרגה כל-שהיא. הנשיא והחברים יתמנו בפקודה חתומה בידי הרמטכ"ל.
14. מושבים
בית-משפט צבאי ישב באותם זמנים ומקומות שיוּרם הנשיא.
15. שיפוט [תיקון: 1946]
לכל בית-משפט צבאי יהיה שיפוט לדון על כל עבירה על התקנות האלה שנעשתה בישראל, בין שהיא עבירה שהוכרז עליה בתקנה 57 שיש להיות נדונים עליה רק בבתי-משפט צבאיים בלבד ובין שהיא עבירה אחרת, וכשתהיה העבירה יכולה להיות נדונה אף בבית משפט אזרחי – להטיל כל הענשה, שלא תעלה על ההענשה הגדולה ביותר שהיה בית-משפט מחוזי יכול להטילה, או – אם היתה עבירה יכולה להיות נדונה רק בבית-משפט שלום בלבד – להטיל כל הענשה שלא תעלה על ההענשה הגדולה ביותר שהיה בית-משפט שלום יכול להטילה: בתנאי כי –
- (א) אם יהיה המעשה או אי-המעשה המהווים עבירה שבה נאשם חבר לחילות הממשלה (הקרוי להלן בתנאי הזה "אותו חבר"), גם עבירה שנדונים עליה בבית-דין של הצבא, והקצין המפקד

של החיל או האניה, שאותו חבר משרת בהם, מבכר בכתב, בכל זמן קודם להתחלת השפיטה בבית-המשפט הצבאי, שאותו חבר יהיה עומד לדין בבית-דין של צבא על העבירה שעליה נדונים כנ"ל, והיא היא המעשה או אי-המעשה יהיה אותו חבר פטור על ידי כך מכל מו"מ משפטי בבית-המשפט הצבאי על העבירה; וכן

(ב) הרמטכ"ל רשאי בכל זמן לעכב בצו הליכים בפני בית-משפט צבאי, ואז יהיה הנאשם פטור מאותו מו"מ משפטי, ואולם אותו פטור לא יהיה בו כדי זיכוי.

הוראות שונות בדבר בתי-משפט צבאיים

(1) 16. בלי לפגוע בשום סמכויות שהוענקו בכל חוק אחר, או בסמכויות שהוענקו בתקנה 72, רשאי כל שופט של בית משפט שלום או כל קצין בעל כתב-מינוי בחילות הממשלה או כל שוטר ממונה על תחנת-המשטרה להוציא כתב-פקודה לאסור כל אדם, שהוא יחשוד בו חשד סביר כי עבר עבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי, וכל כתב-פקודה כזה יהיה הרשאה לכל חבר לחילות הממשלה או כל שוטר או מוכתר או אדם פרטי לאסור אדם כזה.

(2) כדי להסיר ספק מצהירים בזה, שבכפוף להוראותיה של תקנה 17 תחול פקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר וחיפושים) על מאסרים שנעשו לפי הסמכויות שהוענקו בתקנה הזאת; ולצרכיה של הפקודה ההיא ייחשב אדם, שאסרו חבר לחילות הממשלה או מוכתר או אדם פרטי מכוח תקפו של כתב-פקודה שהוצא לפי התקנה הזאת, כאדם שאסרו אדם פרטי ללא פקודה.

17. למרות הוראותיהן הקודמות של התקנות האלה אפשר להביא, ברשותו של נשיא בית-המשפט הצבאי כל אדם, אשר נאשם בעבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי והוא נמצא במשמורת המשטרה, בפני בית-משפט צבאי, בלי להביאו בפני שופט של בית משפט שלום, אם הובא כנ"ל במשך ארבעים ושמונה שעות מזמן מאסרו.

(1) 18. מקום שאדם הנאשם בעבירה על התקנות האלה (בין שהיא עבירה שעליה נשפטים רק בבית-משפט צבאי ובין שהיא עבירה אחרת) מתייצב או מובא בזמן כל-שהוא בפני שופט של בית משפט שלום, יעביר השופט של בית משפט השלום, אם יידרש על-כך על-ידי היועץ המשפטי לממשלה או המשנה ליועץ המשפטי לממשלה או מטעמם – את הענין לשפיטה בפני בית-משפט צבאי, וכן, אם נמצא האדם הנאשם במשמורת או שוחרר בערבות, ישחרר אותו בערבות או

פקודת מאסר
[תיקון: תשכ"ד]

שינוי בפרק ל"ג

שחרור בערבות והחזרה
למשמורת
[תיקון: 1946, תשכ"ד]

יחזירו למשמורת (כפי שיהיה השופט של בית משפט השלום עשוי להורות), כדי שיהיה מתייצב בפני בית-המשפט הצבאי: בתנאי שבמקרה של אדם, שנאסר מפני שעבר, או שחושדים בו שעבר, עבירה שעליה נדונים בבית משפט צבאי ועליה חייבים מיתה, לא ישחרר השופט של בית משפט השלום אותו אדם בערבות, אלא-אם יאשר בכתב שוטר, בדרגה שאינה נמוכה מזו של מפקח, כי לדעתו לא יפגע אותו שחרור בעשיית משפט-צדק.

(2) בית-משפט צבאי רשאי להעניק שחרור בערבות בכל שלב של שפיטה שבפניו, אך לא באופן אחר.

(3) סעיף 7 של פקודת השחרור בערבות, 1944, לא יחול במקרה של עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט צבאי.

(4) בכפוף להוראותיה של התקנה הזאת תחול פקודת השחרור בערבות, 1944, בשינויים הנחוצים ביחס לערבות לפי התקנה הזאת.

כל תביעה בפני בית-משפט צבאי ינהל אותה קטיגור של בית-משפט צבאי. הנאשם רשאי ללמד זכות על עצמו על-ידי עורך-דין.

19. הנהלת התביעה לדין וייצוג
נאשם
[תיקון: 1945]

ביחס לעדות ינהגו בתי-משפט צבאיים לפי החוק האנגלי ולפי נהגם של בתי-המשפט המשמשים בשיפוט פלילי באנגליה: בתנאי שיהיה בית-משפט צבאי רשאי, אם נוכח לדעת שמענין הצדק לעשות כן, להרשות כי תובא כל עדות מסויימת, אף-על-פי שבאנגליה לא היו מרשים להביאה, ואולם בכל מקרה ומקרה כזה ירשום ברשומה את הטעמים שהניעוהו לעשות כן.

20. עדות

כל שפיטה בבית-משפט צבאי הנוהג באופן תכוף, וביחס לכל ענין של פרוצידורה, שלא נקבע בתקנות האלה, ינקוט בית-המשפט באותו מהלך שיהיה נראה לבית-המשפט כמתכוון ביותר לעשות משפט-צדק.

21. הוראה כללית בדבר פרוצידורה

בית-משפט צבאי רשאי לצוות כי שפיטה כל-שהיא שבפניו תתקיים, כולה או מקצתה, בדלתיים סגורות, אם נוכח לדעת כי לטובת הצדק או הבטיחות הציבורית מועיל הדבר לעשות כן. בכפיפות לכך, תתקיימנה שפיטות בפני בתי-משפט צבאיים בפומבי.

22. שפיטות תהיינה כרגיל בפומבי

שבועה או הודעה בהן-צדק תוטל, לשמיעתו של בית-משפט צבאי, על כל עד ועל כל מתורגמן באותה

23. עדים ומתורגמים חייבים

צורה ובאותו אופן שעליהם יצהיר האדם המושבע, כי הם מחייבים את מצפוננו: בתנאי שיהיה בית-המשפט רשאי לקבל, עקב כל טעם שיהיה נראה לו מספיק, ואותו טעם יירשם ברשומה, עדותו של כל עד שלא בשבועה ושלא בהודעה בהן-צדק.

- 24.** דיחוי מושב בית-המשפט
בית-משפט צבאי רשאי לדחות את ישיבותיו בכל שלב של ההליכים, ולחזור ולהתאסף באותו מקום ובאותו זמן שיורה בית-המשפט. אם לא הוענק שחרור בערבות, רשאי בית המשפט ליתן אותן הוראות, שתהיינה נראות לו נכונות, בדבר משמרתו של הנאשם והתייצבותו בישיבה שנדחתה.
- 25.** רשומת עניין המשפט
נשיא בית-המשפט ירשום או יגרום כי תירשם רשומת ההאשמות, טענת הנאשם, סיכום של כל עדות שניתנה וכל מסירה שנמסרה בידי הנאשם או הקטיגור של בית-המשפט הצבאי, או מטעמם, ותוצאות המשפט. הנשיא יחתום על כל צו של בית-המשפט לזיכוי של הנאשם או לחיובו בדין וגזר-דינו. כל אדם, שנדון בבית-משפט צבאי, יהיה זכאי, בכל זמן במשך שנתיים לאחר סיום השפיטה, בהעתק של הרשומה האמורה תמורת תשלום בשיעור של עשר פרוטות הדף שבו שבעים ושתיים מלים.
- 26.** הזמנה או כתב פקודה לעדים
כשנראה כי איזה אדם יכול למסור, או יש בחזקתו, עדות לענין ואותו אדם לא יבוא להעיד מרצונו, או לא יראה אותה עדות מרצונו, יהיה מותר לכל קצין בעל כתב-מינוי בחילות הממשלה, או לכל שוטר הממונה על תחנת-משטרה, לשלוח הזמנה לאותו אדם, ולדרוש ממנו שיבוא בפני בית-משפט צבאי, או לדרוש ממנו להביא ולהראות לאותו בית-משפט לצרכי עדות כל דברים שבחזקתו או בשליטתו, העשויים להיות מפורטים או מתוארים תיאור מספיק באופן אחר בהזמנה: בתנאי שאם יש לאותו פקיד טעם להאמין שהאדם לא יבוא לפי הזמנה, יהיו אותם קצין או שוטר רשאים להוציא כתב-פקודה לאסרו, וכל פקודה כזאת יכולים לבצעה כל חבר לחילות המשטרה או כל שוטר.
- 27.** שחרור עדים שנאסרו בכתב-פקודה
נאסר עד לפי כתב-פקודה, יהיה בית-המשפט הצבאי רשאי לשחררו מן המשמורת, לאחר שתומצא ערובה מניחה את הדעת, כי אותו עד יבוא למשפט, וכי יראה לצרכי עדות אותם דברים שבחזקתו או בשליטתו, שיידרשו.
- 28.** מאסר על אי-ציות להזמנה או להוראה
כל אדם, שהוזמן לבוא בפני בית-משפט צבאי, וללא תירוץ סביר נמנע מלבוא ומלהראות לצרכי עדות דברים כל-שהם שבחזקתו או בשליטתו, כאשר נדרש בהזמנה, או שלאחר בואו הוא הולך לו בלי ששיג רשות על-כך מבית-המשפט, או שהוא נמנע מלבוא לאחר דיחוי המושב ולאחר שנצטווה לבוא, או כל אדם, שבהיותו נוכח בבית-המשפט מסרב לציית לכל הוראה נאותה של בית-המשפט, או מעליב את בית-

המשפט או כל חבר מחבריו, או מפריע או מעכב את ההליכים בבית-המשפט, יהיה בית-המשפט רשאי לגזור את דינו מיד למאסר לתקופה של שנתיים. שום דבר הכלול בזה לא ישפיע על היות כל אדם כזה צפוי לכל עונש או הליך אחרים בגלל אותם הזנחה או סירוב.

כל העדים זולת אדם נאשם המוסר הרצאת-דברים שלא בשבועה, המעידים בפני בית-משפט צבאי, יהיו צפויים לחקירה, חקירה שכנגד וחקירה חוזרת.

לא יהיה שום ערעור על כל פסק-דין, גזר דין, צו, הכרעה או הוראה (בין שניתנו, שנחרצו או נערכו לפני כניסתן של תקנות ההגנה (שעת חירום) (תיקון מס' 8), 1947, לתקפן ובין לאחר-מכן), של בית-משפט צבאי, או של הרמטכ"ל ביחס לכל מו"מ משפטי, חיוב בדין או גזר-דין של בית-משפט צבאי, ושום פסק-דין, גזר-דין, צו, הכרעה, או הוראה כאלה לא יהיו נתונים להקשייה או לטענה, בין באמצעות כתב ובין בכל אופן אחר שהוא, מצד כל בית-משפט או בפניו.

שום אדם לא יחוייב בדינו בבית-משפט צבאי בהאשמה כל-שהיא, אלא בחריצת משפט שחרצוה הנשיא והחברים פה אחד.

לבית-משפט צבאי זה תהיה סמכות לגמול יחס מיוחד בהטילו גזר-דין של מאסר.
בוטלה.

כל בית-משפט צבאי יהיה בית-משפט לצרכי סעיפים 10, 11, 12, 13, 15, 18, 19, 20, 21, 22 ו-23 לפקודת העבריינים הצעירים, 1937.

פרוצידורה בשפיטה

משהובא הנאשם בפני בית-משפט צבאי לשפיטה, תירשם מהות ההאשמה שעל הנאשם בכתב, ותורצה לפניו בלשון שהוא מבין והוא יישאל אם הוא מודה באמיתותה או מכחיש אותה.

תהיה האשמה נפרדת לכל עבירה נבדלת, שעליה אומרים כי אותה עבר הנאשם, אבל אפשר להביא כל מספר של האשמות כאלה בבת אחת ואפשר לשפוט עליהן ביחד או לחוד, הכל כאשר יכריע בית-המשפט בכל זמן. הנאשם יטען טענה נפרדת ונבדלת על כל האשמה.

בית-המשפט רשאי, לפי בקשתם של הקטיגור של בית-המשפט הצבאי או של הנאשם או על דעת עצמו,

29. עדים צפויים לחקירה שכנגד וחקירה חוזרת

30. פסק-דין וכו' של בתי-משפט צבאיים והכרעת הרמטכ"ל בהם [תיקון: 1947]

31. חיוב בדין בבית-משפט צבאי יהיה פה אחד

32. יחס מיוחד
33. [תיקון: תש"י]

33א. עבריינים צעירים [תיקון: 1947]

34. האשמה תורצה בכתב

35. צירוף האשמות

36. תיקון או החלפה בהאשמה

והפרוצידורה שיש לנהוג לפיה

בכל שלב של ההליכים, לתקן את ההאשמה או לגרום שיאשימו את הנאשם בעבירה אחרת. לפני שימשיך בית-המשפט בשפיטה לאחר שתוקנה ההאשמה או הוחלפה כנ"ל, יהיה רשאי להעניק – כאשר יראה לנכון לפי ראות עיניו, בהתחשבו עם טובת ענינו של הנאשם – דיחוי השפיטה, או להרשות כי הקטיגוריה או הסניגוריה תחזור ותקרא ותחקור עד כל-שהוא.

כל מספר של נאשמים, שנאמר בהם כי הם אשמים בעבירות דומות או בעבירות הנובעות מאותה עיסקה או מערכת עיסקות, אפשר להאשימם ולשפטם ביחד או לחוד, ככל אשר יכריע בית-המשפט בכל זמן.

37. צירוף נאשמים

מקום שהכריע בית-משפט צבאי, בכל שלב מן ההליכים, כי תיערכנה שפיטות נפרדות, יכולה כל אחת ואחת מאותן שפיטות להימשך מאותה נקודה של ההליכים המשותפים, שבה ציווה בית-המשפט על שפיטות נפרדות.

38. הפרוצידורה במקרה שפוקדים על שפיטות נפרדות

הודה הנאשם באמיתותה של האשמה כל-שהיא, יוכח בית-המשפט לדעת אם הנאשם מבין כראוי את טיבה של ההאשמה ואת תוצאות הודאתו באמיתותה לפני שיחייב את הנאשם בדינו לפי ההאשמה הזאת. משנוכח לדעת זאת כנ"ל, יהיה בית-המשפט רשאי לחייב את הנאשם בדינו, ולעמוד על העובדות של המשפט מתוך שמיעת עדים כל-שהם או מתוך הרצאת-דבריו של הקטיגור של בית-המשפט הצבאי (במידה שאין הנאשם משיג עליה), לפני שיוציא את גזר-דינו של הנאשם.

39. פרוצידורה בטענת אשם

(1) לא הודה הנאשם באמיתותה של ההאשמה או שסירב בית-המשפט מלקבל הודאה בהאשמה, יגש בית-המשפט לשמוע את דבריהם של הקטיגור של בית-המשפט הצבאי ושל עדיו, ולשמוע עדות אחרת (אם יש כזאת), או לתת את דעתו עליה.

40. פרוצידורה בטענת בלתי-אשם

(2) אם אין הנאשם נעזר בעורך-דין, ישאל בית-המשפט, עם סיום חקירתו של כל עד מצד התביעה, את הנאשם אם רצונו לשאול את העד שהוא שאלות כל-שהן, ויגרום שתירשם תשובתו ברשומה.

הגיע בית-המשפט לכלל דעה, עם סיום פרשת הקטיגוריה, כי ענין המשפט אין בו כדי לחייב את הנאשם להשיב על האשמה כל-שהיא, יזכה בית-המשפט את הנאשם מן ההאשמה ההיא.

41. זיכוי עם גמר הצגת המשפט מצד הקטיגוריה

(1) נראה לבית-משפט, עם סיום פרשת הקטיגוריה, כי ענין המשפט יש בו כדי לחייב את הנאשם להשיב על האשמה כל-שהיא, ישאל אותו בית-המשפט אם רצונו להגיד מה-שהוא בתשובה על

42. פרוצידורה במקרה סניגוריה

ההאשמה, או אם רצונו למסור עדות או לקרוא לעד כל-שהוא כדי ללמד זכות על עצמו, ובית- המשפט ישמע את עדותו של הנאשם (אם רצונו למסור עדות) ואת עדותם של כל עדים שנקראו ללמד זכות.

(2) אומר הנאשם שיש לו עדים, אלא שאינם נוכחים, רשאי בית-המשפט לדחות, לפי ראות עיניו, את המשפט, וגם לנקוט, אם יראה לנכון, באמצעים כדי להשיג את בואם של אותם העדים.

נאומי סניגוריה וקטגוריה 43. עם סיום פרשת הסניגוריה רשאים הנאשם או עורך-הדין אשר לו לנאום בפני בית המשפט, ולאחר-מכן רשאי הקטיגור של בית-המשפט הצבאי להשיב.

זיכוי יוכרז מיד 44. אם יזכה בית-המשפט את הנאשם מהאשמה כל-שהיא, יוכרז מיד כי הנאשם נמצא זכאי, ואם נוגע הדבר בכל ההאשמות ייפטר הנאשם לביתו מיד.

חיוב וגזר-דין 45. אם יחייב בית-המשפט את הנאשם על האשמה כל-שהיא, יגש להוציא את גזר-דינו של הנאשם בהתאם לחוק.

דין-וחשבון ורשומה של הנשיא 46. בהקדם האפשרי לאחר סיום המשפט יכין הנשיא דין-וחשבון על ענין המשפט ויעביר אותו לרמטכ"ל יחד עם רשומת ענין המשפט.

נוכחות הנאשם בשעת שפיטה 46א. כל אדם הנדון בבית-משפט צבאי או בבית-משפט צבאי תכוף יהיה זכאי להיות נוכח בבית- המשפט במשך כל השפיטה כל-זמן שהוא מתנהג כראוי. [תיקון: 1946]

(2) אם מתנהג הוא שלא-כראוי, רשאי בית-המשפט, לפי שיקול-דעתו, לצוות לסלק את הנאשם, ולהמשיך בשפיטה בהיעדרו, מתוך שיסדר אותו סידור שיהיה נראה לו – לפי שיקול-דעתו, מספיק, כדי להודיע לנאשם על המתרחש בשפיטה, ולאפשר לו ללמד זכות על עצמו.

(3) בית-המשפט רשאי, אם יראה לנכון, להרשות לנאשם להיות מחוץ לבית-המשפט במשך השפיטה, כולה או מקצתה, באותם התנאים שיראם נאותים.

(4) להוראותיה של התקנה הזאת, תהיה נפקות למרות כל דבר סותר שבתקנות האלה.

נאשם שאינו שפוי בדעתו 46ב. נשפט אדם בפני בית-משפט צבאי ונראה לבית-המשפט כי אותו אדם אשם בעבירה שבה נאשם

אלא שבשעת עשותו את העבירה לא היה מוכשר, עקב מחלה שהשפיעה על שכלו, להבין מה הוא עושה או לדעת שלא היה צריך לעשות את המעשה או שהיה צריך לעשות את המחדל המהווים את העבירה, יחרוץ בית-המשפט דין מיוחד של "אשם אך בלתי שפוי" ("אשם אך בלתי שפוי מחמת שכרות") ויורה שאותו אדם ייעצר למשך זמן שירצה בו שר הבטחון.

(2) אם תוך כדי שפיטה בבית-משפט צבאי נראה לבית-המשפט שהאדם הנאשם אינו שפוי בדעתו כדי כך שאי אפשר לשפטו, יורה בית-המשפט כי אותו אדם ייעצר למשך זמן שירצה בו שר הבטחון. מקום שהעידו שני רופאים ממשלתיים שאדם העצור לפי הוראות תקנת-משנה זאת שפוי הוא בדעתו, ונוכח שר הבטחון כי מן הנאות לעשות כן, יורה שאותו אדם יישפט בהתאם לחוק על העבירה שנאשם בה.

(3) שר הבטחון רשאי לתת, מזמן לזמן, הוראות כפי שיראה לנאות בדבר שמירת בני אדם שניתנה הוראה לעצורם לפי הוראות התקנה הזאת.

קיום בידי הרמטכ"ל

לא יהיה תוקף לחיוב בדין וגזר-דינו של בית-המשפט הצבאי, אלא במידה שיקויימו בידי הרמטכ"ל. עד אשר יקויימו אלה כנ"ל, יצווה בית-משפט לעצור את הנאשם במשמורת, ואותה תקופת-מעצר תיחשב – אם יקויים גזר-הדין והוא גזר-דין של מאסר – לחלק מגזר-הדין של מאסר שהוצא כנ"ל.

הרמטכ"ל רשאי – בשעת הקיום –

- (א) לקיים את החיוב בדין ואת גזר-הדין; או
- (ב) להפוך את מה שמצא בית-המשפט ולזכות את הנאשם ולהורות כי ישוחרר; או
- (ג) לקיים את החיוב בדין ולעשות את כל הדברים הבאים או אחד מהם, היינו, להמתיק את גזר-הדין או למחול עליו, לגמול יחס מיוחד, או להמיר את גזר-הדין בגזר-דין פחות, שבית-המשפט ההוא יכול לגמול לנאשם; או
- (ד) למנוע קיום ולצוות על שפיטה חדשה בפני אותו בית-משפט עצמו או בפני כל בית-משפט צבאי אחר.

47. חיוב וגזר-דין טעונים קיום בידי הרמטכ"ל

48. סמכויותיו של הרמטכ"ל בשעת קיום

- משמורת עד שיקויים גזר-דין **.49** לאחר שגמל בית-משפט צבאי גזר-דין לאדם כל-שהוא, ייעצר הלה במשמורת עד קיום ההליכים, ופקודה חתומה בידי הנשיא (או מי שבא אחריו במשרה זו) או בידי כל חבר של בית-משפט שחרץ את הדין תשמש הרשאה שלמה מספקת לכל בני-אדם.
- צו בשעת קיום יישלח לבית- המשפט הצבאי **.50** לאחר קיום ההליכים יגרום הרמטכ"ל כי יישלח העתק הצו אשר לו, שיהיה חתום בידו, לנשיא בית- המשפט הצבאי (או למי שבא אחריו במשרה זו), שחרץ דינו של הנאשם או לחבר כל-שהוא של אותו בית-משפט. משיקבלו את הצו האמור יגרמו הנשיא או החבר כנ"ל, כי תירשם רשומה על-כך ברשומות בית-המשפט.
- צו חתום בידי הנשיא או חבר של בית המשפט ישמש הרשאה לביצוע גזר-דין **.51** העתק הצו של הרמטכ"ל שיהיה חתום בידי הנשיא (או מי שבא אחריו במשרה זו) או בידי חבר של בית- המשפט הצבאי, שחרץ את דינו של הנאשם, ישמש הרשאה שלמה ומספקת לכל בני-אדם בישראל לבצע את גזר-הדין, ולשמור כהלכה כל הוראות הכלולות בצו האמור של הרמטכ"ל.
- גזרי-דין מוות [תיקון: 1947] **.52** להוראותיה של התקנה הזאת תהיה נפקות במקרה של גזרי-דין מוות שנחרצו בבתי משפט צבאיים.
- (1)** כל גזר-דין כזה יורה כי האדם שגזר-דינו נחרץ כן ייתלה בצווארו עד שימות.
- (2)** הרמטכ"ל רשאי מזמן לזמן להורות בצו אותן ההוראות (בין שתהיה להן תחולה כללית ובין-מיוחדת) שיראן נאותות, ביחס לכל הענינים הבאים או לענין כל-שהוא מהם: –
- (א)** זמנה ומקומה של ההוצאה להורג;
- (ב)** משמורת האדם או בני-אדם, שעליהם נחרץ הדין עד להוצאתם להורג;
- (ג)** כל ענין אחר, הנוגע לגזר-הדין או להוצאה להורג, או הנובע ממנו, לרבות מה ייעשה בגופה וקבורתה.
- (4)** תקנות 288 עד 303 של תקנות בתי-הסוהר לא תחולנה במקרה של גזרי-דין מוות שנחרצו בבתי-משפט צבאיים, אלא במידה שיהיה מותר להטילן בהוראות שניתנו בצו מאת הרמטכ"ל

לפי התקנה הזאת.

(5) לתקנה הזאת תהיה נפקות, בין אם נחרץ גזר-דין המוות לפני כניסתן של תקנות הגנה (שעת-חירום) (תיקון מס' 8), 1947, לתקפן ובין אם נחרץ לאחר-מכן.

(1) 53. ביצוע גזר-דין של מאסר כל גזר-דין של מאסר, שגמלו בית-משפט צבאי, יבוצע בבית-סוהר בישראל, שנתכונן לפי פקודת בתי-הסוהר, 1940, או לפי כל פקודה המתקנת אותה או באה במקומה: בתנאי שבמקרה של אדם הכפוף למשמעת צבאית רשאי הרמטכ"ל באישורו של שר הבטחון, להורות בצו –

(א) שגזר-הדין יבוצע בבית-סוהר צבאי או בקסרקטין של מעצר בישראל;

(ב) מקום שהאדם מרצה את גזר-דינו בבית-סוהר, שנתכונן לפי פקודת בתי-הסוהר, 1940, או כל פקודה המתקנת אותה או באה במקומה, שיועבר לרצות את שארית גזר-דינו בבית-סוהר צבאי או בקסרקטין של מעצר בישראל.

(ג) מקום שהאדם מרצה את גזר-דינו בבית-סוהר צבאי או בקסרקטין של מאסר בישראל, שיועבר לרצות את שארית גזר-דינו בבית-סוהר שנתכונן לפי פקודת בתי-הסוהר, 1940, או כל פקודה המתקנת אותה או באה במקומה.

(2) כל צו שניתן לפי התקנה הזאת יכריע כל צו שניתן קודם לכן לפי התקנה הזאת.

בוטל מכללא לפי סעיפים 11 ו-12 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948. [תיקון: תש"ח] 54.

55. הרמטכ"ל רשאי לבקר בכל זמן – אם נראה לו כי מועיל הדבר לעשות כן – גזר-דין של בית-משפט צבאי שיקויים ותהיה לו סמכות, לאחר אותה ביקורת, להמתיק את גזר-הדין או למחול עליו, לגמול יחס מיוחד, או להמיר את גזר-הדין בגזר-דין פחות ממנו, שהיה בית-המשפט רשאי לחרצו.

בוטל מכללא לפי סעיפים 11 ו-12 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948. [תיקון: תש"ח] 56.

(1) 56. נוסף על כל בתי-משפט צבאיים שנתכוננו לפי תקנה 13 רשאי הרמטכ"ל לכוון אותם בתי-משפט צבאיים, שיורכבו מקצין יחיד בעל כתב-מינוי בחילות הממשלה אשר נתמנה בחתימת ידו של הרמטכ"ל, שיראם נחוצים לתכליותיהן של התקנות האלה, וכל בית-משפט כזה יהיה קרוי בתי-משפט צבאיים תכופים [תיקון: 1946, 1947, תשמ"ב] 56.

להלן "בית-משפט צבאי תכוף".

(2) הוראותיהן של התקנות האלה תחולנה על בתי-משפט צבאיים תכופים, כאילו היו בתי-משפט צבאיים, פרט לכך –

(I) שבית-משפט צבאי תכוף יישב בדין באותם זמנים ומקומות, שיורה אותם הקצין המהווה אותו בית-משפט.

(II) שלבית-משפט צבאי תכוף לא תהיה סמכות לגזור פסק-דין של מיתה או לגמול מאסר העולה על שתי שנים או קנס העולה על הקנס הקבוע בסעיף 40(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או אותו מאסר וקנס גם יחד;

(III) חיוב בדין וגזר-דין של בית-משפט צבאי תכוף לא יהיו טעונים אישורו של הרמטכ"ל, אלא יהיו בני-תוקף החל מיום תאריכם;

(IV) ביחס לממצאו לגזר-דינו של בית-משפט צבאי תכוף יהיה הרמטכ"ל רשאי –

(א) להפוך את הממצא ולזכות את הנאשם ולהורות שישוחרר;

(ב) להמתיק או למחול את גזר-הדין, לגמול יחס מיוחד או להמיר את גזר-הדין בכל גזר-דין קל ממנו, שהיה בית-המשפט עשוי לגמול לנאשם;

(V) רשומת ההליכים של כל שפיטה בבית-משפט צבאי תכוף תכלול הדברים הבאים בלבד: –

(א) את ההאשמה או ההאשמות;

(ב) טענת הנאשם;

(ג) ציון מספיק של העדות שנמסרה, כדי לאפשר הכנת דין-וחשבון על השפיטה, אם ידרוש זאת

הרמטכ"ל;

(ד) הממצא ופסק-הדין;

(VI) דין וחשבון על כל משפט שנדון בבית-משפט צבאי תכוף יש להכינו רק לכשידרוש זאת הרמטכ"ל;

(VII) כתב-פקודה בחתימת-ידו של הקצין, שמינה אותו הרמטכ"ל לכונן בית-משפט צבאי תכוף, ישמש הרשאה מלאה ומספקת לכל בני-אדם בישראל להוציא לפועל את גזר דינו של בית-המשפט ואת כל ההוראות שיורה הרמטכ"ל לאחר-מכן ביחס לכך.

(3) בכל זמן לפני שיפסוק את ממצאו על כל אשמה שהובאה לפניו, תהיה לבית-משפט צבאי תכוף סמכות להעביר אשמה כזאת לשפיטה בבית-משפט צבאי שהורכב לפי תקנה 13 ולהחזיר את הנאשם למשמורת, או לשחררו בערבות על מנת שיתייצב בפני אותו בית משפט צבאי, ולאחר מכן תהיה לאותו בית-משפט צבאי סמכות לדון ולהכריע באשמה האמורה ולעשות את כל הדברים בזיקה אל אותה אשמה, באותו האופן כאילו הובאה לפניו האשמה האמורה בדרגה הראשונה.

(1) מקום שנתחייב אדם בדין על עבירה בפני בית-משפט צבאי, רשאי בית-המשפט, בכפיפות להוראות התקנה 56א(2)(II), להטיל גזר-דין של מאסר וקנס או של קנס בלבד, תחת להטיל גזר-דין של מאסר.

קנסות שהוטלו בבתי-המשפט
הצבאיים
[תיקון: 1947]

56.ב.

(2) בית-משפט צבאי רשאי לגמול אותו גזר-דין של מאסר במקרה של אי-תשלום קנס, שייראה סביר לבית-המשפט, נוסף על כל גזר-דין של מאסר שהוא מוסמך לגמלו באופן אחר.

(3) לא שולם איזה קנס שהטילו בית-משפט צבאי, אפשר לאכוף תשלום אותו קנס בכל בית-משפט שלום שיש לו שיפוט בישראל, כאילו הוטל הקנס בו, וכאילו היה קנס שלבית-המשפט האמור היתה סמכות להטילו.

(4) כל כספים המתקבלים מתשלום קנסות שהטילו בתי-משפט צבאיים, ישולמו לקופת ההכנסות

הכלליות של הממשלה.

חלק ג': עבירות שנדונים עליהן רק בבתי-משפט צבאיים בלבד

- הוראות כלליות
[תיקון: 1946]
- 57.** (1) הפרות כל הוראות מהוראותיו של החלק הזה או כל צו שלפיו, תהיינה עבירות על התקנות האלה, שעליהן נענשים, לאחר חיוב בדין, בהענשות המפורטות.
- (2) לבתי-משפט צבאיים בלבד יהיה שיפוט ייחודי לשפוט על אותן עבירות, ואף על האשמות בחיזוק ידיהם של עוברי אותן עבירות ועל נסיונות לעבור אותן עבירות.
- (3) שום דבר בתקנה הזאת לא יפגע בהיותו של כל אדם צפוי להיות נשפט על עבירה כל-שהוא על חוק-כשהוא מלבד התקנות האלה.
- שום אדם לא –
- 58.** (א) יירה בכל כלי-יריה על כל אדם או על כל קבוצה של בני-אדם, או לכל מקום שבני-אדם עשויים להימצא בו, או
- (ב) יזרוק או יניח פצצה, רימון-יד או חפץ מבעיר מתוך כוונה לגרום מוות או חבלה לכל אדם או נזק לכל רכוש, או
- (ג) יישא כל כלי-יריה, תחמושת, פצצה, רימון-יד או חפץ נפיץ או מבעיר ללא תעודת-היתר שהוענקה בידי מפקד צבאי או מטעמו, או בדרך אחרת מאשר בהתאם לדבריה ולתנאיה של אותה תעודת-היתר, או
- (ד) יהיה חבר לכל קבוצה או חבר של בני-אדם, שחבר אחד או יותר מהם עברו, בזמן היותם חברים לקבוצה או לחבר, או עוברים עבירה על התקנות האלה.
- הענשה: מיתה או אותו עונש פחות מזה, אשר בית-המשפט יצווה עליו.
- שום אדם לא –
- 59.** (א) עבירות שונות נגד קיום סדר ציבורי
יאחז ברשותו שום כלי-יריה, תחמושת, פצצה, רימון-יד או חפץ נפיץ או מבעיר, אלא-אם כן

הוא מחזיק –

- (I) ברשיון בן-תוקף לעשות כן, שהוצא לפי כל חוק, זולת התקנות האלה, או
- (II) תעודת-היתר, שהוענקה בידי מפקד צבאי או מטעמו, והוא ממלא אחר הדברים והתנאים המצורפים אל רשיונו או תעודת-ההיתר שלו, או
- (ב) יאחז ברשותו כל כלי-יריה, כלי או חפץ או דבר המתוכנן או מסוגל לגרום מוות או חבלה רצינית, או
- (ג) ייצר כל כלי-יריה, תחמושת, פצצה, רימון-יד, או חפץ נפיץ או מבעיר, ללא תעודת-היתר, שהוענקה בידי מפקד צבאי או מטעמו, או באופן אחר מאשר בהתאם לדבריה ולתנאיה של אותה תעודת-היתר, או
- (ד) ישמיד, יזיק, יפריע, יסכן או יפגע, או יעשה כל מעשה או יאשם באי-מעשה המחושבים להשמיד, להזיק, להפריע, לסכן או לפגוע כל אחד מן הדברים הבאים, או בפעולתם, בשימושם או בבטחונם של כל אחד מן הדברים הבאים, היינו, כל אניה, אווירון, נמל, רציף, מסעד, מקום-קשירה, שדה-תעופה, מסילת-ברזל, נתיב-מים, מסילת-טראם, דרך, דרך-עפר, קטר, מרכבה, כלי-משא או עגלה או כל אמצעי אחר של הובלה ציבורית, או כל מפעל, מוסדה, קן-ממסרת או ציוד אחר, המשמש או מסוגל לשמש לייצורם, הספקתם, החסנתם, העברתם, מסירתם או תפלתם של מים, דלק, גז או חשמל, או כל רכוש של הממשלה או של חילות הממשלה, או
- (ה) יתקרב או ימצא בקרבתו של, או ייכנס אל, כל רכוש כזה, כמאוזכר בפסקה (ד), לתכלית עשיית כל מעשה שנאסר בפסקה הזאת, או
- (ו) יבצר כל שטח או מקום, או
- (ז) יהיה חבר לכל קבוצה או חבר של בני-אדם, שחבר אחד או יותר מהם עברו, בזמן היותם חברים לקבוצה או לחבר, או עוברים עבירה על התקנה הזאת.

[תיקון: 1946]

הענשה: מאסר עולם או אותו עונש פחות מזה, אשר בית-המשפט יצווה עליו.

- לבישת מדים שלא בהיתר וכו' **.60** (1) שום אדם לא –
- (א) ילבש שום מדים של חילות כל-שהם של הממשלה או של חיל מזויין של ארץ זרה, אם אינו זכאי בכך, או
- (ב) ילבש שום חפץ-מלבוש או חפץ אחר, העלולים להיחשב בטעות למדים כאלה המאוזכרים בפסקה (א), אלא-אם יניח את דעתו של בית-המשפט שלא נתכוון להטעות כך.
- הענשה: מאסר עולם או אותו עונש פחות מזה, אשר בית-המשפט יצווה עליו.
- (2) לצרכיה של התקנה הזאת כולל המונח "מדים" כיסוי-ראש, תו, סמל של יד, מלבוש, ציוד וכל חפץ המהווה חלק של מדים.
- מדים בלתי-רשמיים וכו' **.61** שר הבטחון רשאי לאסור, לצמצם או להסדיר בצו לבישה או שימה לראווה של כל בגד או חפץ-מלבוש או חפץ אחר מיוחדים מפלים.
- הענשה על הפרת הצו: מאסר שלא יעלה על שלוש שנים.
- אימונים צבאיים שלא בהיתר **.62** שום אדם לא –
- (א) יאמן או יאמן אימון צבאי כל אדם אחר בשימוש בנשק או במלאכת תרגילים, תנועות או מערכות-פעולה צבאיים, או
- (ב) יאומן כל אימון או אימון צבאי כזה, או
- (ג) יהיה נוכח בכל אימון או אימון צבאי כזה.
- הענשה: מאסר שלא יעלה על שבע שנים.
- התחפשות **.63** לא ישתמש שום אדם בשום התחפשות בשום נסיבות שבהן עלול השימוש בהתחפשות לפגוע, או להיעשות פוגע, בשלום הציבור או בהגנתה של ישראל או בקיום הסדר הציבורי.

הענשה: מאסר שלא יעלה על שלוש שנים.	.64	מתן מקלט [תיקון: 1946]
לא יעזור שום אדם ולא יתן מקלט לכל אדם אחר, העוסק, או שהיה עוסק, בכל פעולה, הפוגעת בשלום הציבור, בהגנתה של ישראל או בקיום הסדר הציבורי או העובר, או שעבר, עבירה שנדונים עליה רק בבית-משפט צבאי בלבד, בין מתוך מתן ידיעות בין מתוך מתן מחסה, מזון, משקה, כסף, בגדים, נשק, תחמושת, מוחסנות, מספוא, נפט, או דלק אחר, אמצעי-הובלה, ובין בדרך אחרת.		
הענשה: מאסר שלא יעלה על חמש שנים.	.65	עדות שקר וכו' [תיקון: 1946]
לא יעיד שום אדם עדות שקר בכל הליכים בפני בית-משפט צבאי או יתנהג התנהגות בלתי-הוגנת בפני כל בית-משפט כזה.		
הענשה: מאסר שלא יעלה על חמש שנים.	.66	חיזוק ידיים [תיקון: 1946]
חלק ג'-א: חיזוק ידיים ונסיון		
(1) לצרכיה של התקנה הזאת יהיה כל אדם מחזק ידיהם של עוברי עבירה על התקנות האלה אם, ביודעים ובמזיד, הוא מסייע או יועץ או גורם לעשיית העבירה ההיא, בין שהאדם שחוזקו ידיו עובר למעשה את העבירה ההיא או יכול מבחינת החוק לעבור אותה, ובין שאינו עובר או אינו יכול כנ"ל לעבור אותה.	(1)	
(2) כל אדם, המחזק ידי עוברי עבירה על התקנות האלה, יאשם בעבירה ויהיה צפוי לכך שינהגו בו, יאשימוהו, ישפטוהו ויענישוהו כאילו הוא עצמו עבר את העבירה, שאת ידי עובריה חיזק.	(2)	
(1) לצרכיה של התקנה הזאת ייחשב אדם שהוא מנסה לעבור עבירה באמצעים המסוגלים לביצועה, ומגלה את כוונתו באיזה מעשה גלוי, אבל אינו מבצע את כוונתו עד-כדי-כך שיהיה עובר את העבירה. אין חשיבות לכך אלא במידה שהדבר נוגע בהענשה, אם עושה העבריין כל מה שנחזק מצדו כדי להשלים את מעשה העבירה, או אם נמנע ביצועה השלם של כוונתו עקב נסיבות שאינן תלויות ברצונו, או אם הוא חדל מעצמו מלהמשיך בביצוע כוונתו. כן אין חשיבות לכך, אם עקב נסיבות בלתי-ידועות לעבריין אי-אפשר בעצם לעבור את העבירה.	.67	נסיונות [תיקון: 1946]
(2) כל אדם המנסה לעבור עבירה יאשם בעבירה, ומשיתחייב בדין עליה, יהיה צפוי להענשה	(2)	

כלהלן, היינו: –

(א) למאסר-עולם, אם היתה העבירה, שניסה לעבור אותה, עושה את העברין צפוי לעונש מיתה משיתחייב בדין;

(ב) למאסר שלא יעלה על עשר שנים, אם היתה העבירה, שניסה לעבור אותה, עושה את העברין צפוי למאסר-עולם, משיתחייב בדין;

(ג) בכל מקרה אחר – להענשה, שלא תעלה על מחציתה של ההענשה הגדולה ביותר, שהיה צפוי לה, אילו עבר למעשה את העבירה שניסה לעבור אותה.

(3) בכפוף להוראותיה של תקנה 57 אפשר לשפוט על עבירה של נסיון לעבור עבירה בכל בית-משפט, שהיה לו שיפוט לשפוט על העבירה שניסה לעבור אותה: בתנאי שלבית-משפט שלום, לא תהיה סמכות לגמול כל הענשה, העולה על הענשה שהיה יכול לגמלה, אילו נעשתה העבירה.

חלק ד': עבירות שעליהן נדונים בבתי-משפט אזרחיים

מבלי לפגוע בהוראותיה של תקנה 15, תהיינה כל עבירות על התקנות האלה זולת אלה שאוזכרו בתקנה 57 שהן ניתנות להיות נדונות רק בבתי-משפט צבאיים בלבד, ניתנות להיות נדונות בבתי-משפט אזרחיים; ופרט למה שנקבע באופן אחר, יחול החוק הפלילי הכללי של ישראל ביחס לעבירות על התקנות האלה כשהן נדונות או יש לדון עליהן כן.

.68

קביעה כללית
[תיקון: 1946]

מקום שלא נקבע עונש מיוחד על העבירה, אפשר לשפוט אדם, שיש לשפטו בבתי-משפט אזרחיים, באופן תכוף, בין בבית-משפט שלום ובין בבית-משפט מחוזי, וכן –

.69

עונש כללי
[תיקון: 1946]

(א) אם נשפט באופן תכוף בבית-משפט שלום, יהיה צפוי, משיתחייב בדין, למאסר של ששה חדשים או לקנס של מאה לירות או לאותם מאסר וקנס כאחד;

(ב) אם נשפט באופן תכוף בבית-משפט מחוזי, יהיה צפוי, משיתחייב בדין, למאסר של חמש שנים או לקנס של אלף לירות או לאותם מאסר וקנס כאחד.

למרות כל הוראת חוק להיפוכו של דבר אפשר יהיה לערוך שפיטה שאליה מתייחס חלק זה, בכל בית-

.70

שינוי מקום המשפט
[תיקון: תשכ"ד]

משפט בישראל, בפני שופט מחוזי או שופט של בית משפט שלום, הכל לפי הענין, שלו שיפוט בכל חלק מחלקי ישראל.

כדי להסיר ספק מוצהר בזה, כי עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט אזרחי, אשר עליהן נענשים, ללא חיוב קודם בדין, אם נדונים עליהן בבית-משפט מחוזי עונש מיתה או עונש מאסר ליותר משלוש שנים, הן פשעים למרות העובדה, שאילו היו נדונות באופן אחר, היו נענשים עליהן איזה עונש פחות מזה.

.71

פשעים

(1) מקום שאיזה אדם הנאשם בעבירה על התקנות האלה, שעליה נשפטים באופן תכוף בבית-משפט מחוזי (בין שהיא עבירה שעליה נשפטים באופן תכוף כזה ובין שהיא עבירה אחרת, בין שהיא פשע ובין שהיא עבירה אחרת), מתייצב או מובא בכל זמן בפני שופט של בית משפט שלום, יעביר השופט של בית משפט השלום, אם יידרש על כך על ידי היועץ המשפטי לממשלה, או נציגו, או מטעמם, את הענין לשפיטה תכופה בבית-משפט מחוזי; וכן, אם נמצא האדם הנאשם במשמורת או שוחרר בערבות, ישחרר אותו בערבות או יחזירהו למשמורת (כפי שיוורה השופט של בית משפט השלום), כדי שיהיה מתייצב לפני בית-המשפט המחוזי.

הוראות בדבר שפיטות תכופות
בבתי-משפט מחוזיים
[תיקון: 1946, תשכ"ד]

(2) הועבר הענין לשפיטה תכופה בבית-משפט מחוזי, רשאים היועץ המשפטי לממשלה או נציגו או כל שוטר להגיש בבית-המשפט המחוזי האשמה שבכתב חתומה בידיהם.

(3) בכפוף להוראותיהן של התקנות האלה תחולנה הוראותיה של פקודת שיפוט בתי משפט שלום, 1939 (או כל פקודה המתקנת אותה או באה במקומה), המתייחסות לשפיטה תכופה על עוונות בבתי-משפט מחוזיים וערעורים עליהם, והוראותיהן של תקנות בתי המשפט המחוזיים (משפטים תכופים), 1938 (או כל תקנות המתקנות אותן או באות במקומן), במידה שהן יכולות להיות חלות, ביחס לשפיטות תכופות על עבירות (בין שהן פשעים ובין שהן עוונות) בבתי-משפט מחוזיים, לפי התקנות האלה, כשם שהן חלות ביחס לשפיטות תכופות בבתי-משפט מחוזיים על עוונות, בהתאם לסעיפים 7 ו-9 של פקודת שיפוט בתי-משפט השלום, 1939, או כל הוראה של חוק המתקנת אותם או באה במקומם.

(4) הוראות התקנה הזאת תחולנה (בכפוף לכל טעמי-הגנה צודקים) בין שבוצעה העבירה לפני כניסתן של תקנות ההגנה (שעת-חירום) (תיקון מס' 4), 1946, לתקפן ובין שבוצעה לאחר-מכן.

(5) מקום ששפיטה תכופה על עבירה על התקנות האלה תהיה תלויה ועומדת בבית-משפט מחוזי בשעה שתיכנסנה לתקפן תקנות-ההגנה (שעת-חירום) (תיקון מס' 4), 1946, יהיה מותר לנאשם לוותר בנוכחות בית-המשפט על כל טענה כי הוא מובא, שלא כדין לפני בית-המשפט, או על כל השגה על הרצאת-הדברים שבהאשמה, שאותה טען, ולאחר-מכן יהיה בית-המשפט רשאי להמשיך בשפיטה, והשפיטה לא תהיה נתונה להשגת-מחאה רק בגלל הדברים שעליהם ויתר.

חלק ה': הוראות החלות כאחת על עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט צבאי ועל עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט אזרחי

מאסר .72 (1) כל חבר לחילות הממשלה וכל שוטר וכל מוכתר רשאים לאסור ללא פקודה כל אדם שהם ימצאו עובר, או שהם חושדים בו חשד סביר כי עבר, עבירה על התקנות האלה.

(2) כדי להסיר ספק מצהירים בזה כי, בכפוף להוראותיה של תקנה 16 תחול פקודת הפרוצדורה הפלילית (מאסר וחיפושים) על מאסרים שבוצעו לפי הסמכויות שהוענקו בתקנה הזאת, כדרך שהיא חלה על מאסרים שבוצעו לפי הסמכויות שהוענקו בפקודה ההיא; ולצרכיה של הפקודה ההיא ייחשב אדם, שנאסר בידי חבר לחילות הממשלה או בידי מוכתר לפי הסמכויות שהוענקו בתקנה הזאת כאילו נאסר בידי אדם פרטי.

עבירות שעברו איגודים .73 מקום שאדם, אשר נתחייב בדין בשל עבירה על תקנה מן התקנות האלה, הוא גוף מאוגד, ייחשב כל אדם, שהיה בזמן מעשה-העבירה מנהל או פקיד של הגוף המאוגד, כאשם בעבירה ההיא, אלא-אם יוכיח שנעשתה העבירה בלא ידיעתו, או ששקד כל שקידה ראויה כדי למנוע את מעשה-העבירה.

תפיסה, החרמה וכו' .74 (1) רשאי כל חבר לחילות הממשלה וכל שוטר לתפוס ולעצור כל סחורות, חפצים, תעודות או דברים, שיש לו טעם לחשוד שלגביהם נעשתה עבירה על התקנות האלה, או שיש לו טעם לחשוד שבהם השתמשו בעשיית כל עבירה כזאת או בהקילת כל מעשה-עבירה כזה, או שיש לו טעם לחשוד בהם כי הם משמשים ראיה בכל מעשה-עבירה כזה.

(2) כל סחורות, חפצים, תעודות או דברים, שלגביהם נעשתה עבירה על התקנות האלה, או כשבהם השתמשו בעשיית כל עבירה כזאת, או בהקילת כל מעשה-עברה כזה, מכריזים עליהם בזה כי יהיו מוחרמים לממשלת ישראל, וייעשה בהם באותו אופן שיוורה שר הבטחון, בין בדרך כלל ובין בכל מקרה מיוחד או סוג מיוחד של מקרים.

(3) כל סחורות, חפצים, תעודות או דברים, שנתפסו ונעצרו לפי התקנה הזאת כחשודים שהם צפויים להחרמה ונמצא בהם לאחר-מכן שאינם צפויים לכך, ישוחררו.

(4) כל סחורות, חפצים, תעודות או דברים, שנתפסו ונעצרו לפי התקנה הזאת כחשודים על היותם ראייה למעשה-עבירה, ישוחררו, אם נמצא בהם שאינם משמשים ראייה כזאת.

כל קצין בעל כתב-מינוי בחילות הממשלה, כל חבר לחילות הממשלה, שהרשהו על כך באופן כללי או באופן מיוחד כל קצין בעל כתב-מינוי שבהם, כל שוטר בדרגת מפקח ובדרגה גבוהה מזאת, או כל שוטר, שהרשהו על כך באופן כללי או באופן מיוחד שוטר בדרגת סגן-מפקח משטרה או בדרגה גבוהה מזאת, רשאים להיכנס או לרדת, בכל זמן, לכל מקום, אתר, כלי-רכב, אניה או אווירון, שהם מקום, אתר, כלי-רכב, אניה או אווירון, שעלול להיות טעם לחשוד בהם כי משתמשים בהם, או שהשתמשו בהם זה-מקרוב, לכל תכלית, הפוגעת בשלום הציבור, בהגנה על ישראל, בקיום הסדר הציבורי, או לתכלית של התקוממות, מרד או מהומה, או בקשר אליה, או שהוא עשוי לחשוד בהם כי נמצאים שם אדם שעבר עבירה על התקנות האלה, או סחורות, חפץ, תעודה או דבר הצפויים להיתפס לפי תקנה 74, ורשאי הוא לחפש כל מקום, אתר, כלי-רכב, אניה או אווירון וכל אדם הנמצא בהם או היוצא מהם.

75. סמכויות להיכנס למקומות, אתרים, כלי-רכב, אניה או אווירון, ולחפש בהם

כל חבר לחילות הממשלה וכל חבר לחיל-המשטרה רשאים לעצור ולחפש כל אדם שיש להם טעם לחשוד בו שהוא משתמש בכל חפץ, או נושא כל חפץ, הצפוי לתפיסה לפי תקנה 74, או כל בעל-חיים, שהוא עשוי לחשוד בו שנמצא עליו כל חפץ כזה.

76. חיפוש בבני אדם

(1) כל פקיד, המורשה בתקנות האלה להיכנס או לרדת בכל כלי-רכב, אניה או אווירון, רשאי להעמיד או לעצור אותם מתוך שימוש בכוח הזרוע אם יש צורך בכך.

77. העמדת כלי-רכב אניות ואווירונים

(2) חדל איזה אדם שבידו הפיקוד או הממונות על כל כלי-רכב, אניה או אווירון, מלהעמיד אותם מיד משדרש ממנו כל פקיד כזה, בעל-פה או באמצעות אות או בכל אמצעי אחר, לעשות כן, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

כדי להסיר ספק מצהירים בזה, כי מקום שהחזקה ברכוש או בדבר כל-שהוא, או חזקה בהם בנסיבות נקובות, היא עבירה על התקנות, תהווה גם השגת חזקה, או השגת חזקה בנסיבות ההן, באותם רכוש או דבר, את העבירה ההיא.

78. השגת חזקה, מקום שהחזקה היא עבירה

- 78.א. פיטורים
[תיקון: 1946]
- לא יהיה עבירה על התקנות האלה שום דבר, הנעשה בידי כל חבר לחילות הממשלה, או בידי כל שוטר, או בידי כל פקיד אחר של הממשלה, הפועלים בשעת מילוי תפקידם.
- 78.ב. חובת-הוכחה
[תיקון: 1946]
- כל אדם שנאשם בעבירה על התקנות האלה, תהיה עליו החובה להוכיח כי משפטו נמצא בגדר כל פיטורים, שנוצרו בתקנה המתארת את העבירה או באופן אחר, או להוכיח שפוטר מכל דרישה, או שהחזיק בכל רשיון, תעודת-היתר, הסכמה או הרשאה.
- 78.ג. מאסר
[תיקון: 1946]
- שר הבטחון רשאי לקבוע בצו שאפשר להשתמש במקומות מפורטים (שאינם בתי-סוהר לצרכי פקודת בתי-הסוהר) לריצוי כל מאסר שבני-אדם צפויים לו עקב חיובם בדין על עבירות על התקנות האלה, והוא רשאי לתת אותן הוראות, שיראן נאותות לשם הבטחת שליטה והנהלה נאותים באותם מקומות וקיום הסדר בהם והענשת בני-אדם, האשמים בהפרעת הסדר בהם. מקום, שאליו מתייחס צו לפי התקנה הזאת, ייחשב לצרכי תקנה 53 של התקנות האלה, כבית-סוהר שנתכונן לפי פקודת בתי-הסוהר, 1940, או לפי כל פקודה המתקנת אותה או באה במקומה.
- חלק ו': פיקוח בשעת חירום על כלי-רכב מנועיים
79. חלותו של חלק זה
- כל אימת ששר הבטחון סבור כי נחוץ או מועיל לעשות כן לשם הבטחת שלומו של הציבור, הגנתה של ישראל, קיומו של הסדר הציבורי או דיכויים של התקוממות, מרד, או מהומה, יהיה רשאי מזמן לזמן להטיל בצו את החלק הזה של התקנות האלה על כל מחוז או חלק של מחוז, וכן יהיה רשאי לשנות או לבטל כל צו כזה באותו אופן.
80. פירוש
[תיקון: 1946]
- בחלק זה –
- "אות שעת-חירום" פירושו אות שמשמיעים אותו באמצעות צופר, והוא מורכב ממערכת תקיעות הבאות בזו אחר זו, וכל תקיעה ותקיעה נמשכת עשר שניות בקירוב ולאחריה באה הפסקה הנמשכת חמש שניות בערך;
- "אות הפסקת שעת-חירום" פירושו אות שמשמיעים אותו באמצעות צופר, והוא תרועה רצופה הנמשכת שתי דקות בקירוב;
- "מחוז" פירושו כל מחוז, או חלק של מחוז, שעליהם הוטל החלק הזה של התקנות האלה;

"רשות" פירושה כל קצין בעל כתב-מינוי בחילות הממשלה או כל שוטר בדרגת סגן-מפקח של המשטרה או בדרגה גבוהה מזאת, או כל שוטר אחר, שהרשהו על-כך בכתב המפקח הכללי של המשטרה או מפקח-משטרה.

81. סמכותה של רשות (1) כל-אימת שאירע מעשה שלדעתה של הרשות הוא מסוכן, או עלול לסכן, את שלומו של הציבור, הגנתה של ישראל, או קיומו של הסדר הציבורי, או דיכויים של התקוממות, מרד או מהומה, והרשות רואה לנחוץ לעשות כן, תהיה הרשות רשאית לאסור, באמצעות מתן אות שעת-חירום, את תנועתם של כלי-רכב מנועיים בתחומי מחוז.

(2) מקום, שלאחר שניתן אות שעת-חירום בתחומי מחוז לפי תקנת משנה (1), סבורה הרשות שאין עוד צורך לאסור את תנועתם של כלי-רכב מנועיים בתחומי המחוז, תהיה הרשות רשאית ליתן, או לגרום שיינתן, אות הפסקת שעת-חירום, שיבטל את אות שעת חירום.

82. איסור תנועת כלי-רכב מנועיים [תיקון: 1946] כל-אימת שיינתן אות שעת-חירום בתחומי מחוז, לא יהיה, ולא ימשיך להיות רכב מנועי (זולת רכב מנועי שהוא בשליטתה של הרשות) בתנועה במחוז, עד שיינתן אות-הפסקת-שעת-חירום, המבטל את אות-שעת-חירום; ואם יהיה, או ימשיך להיות כל רכב מנועי בתנועה בניגוד לתקנה הזאת, ייחשב בעליו וכל אדם שהרכב נמצא בשליטתו וכל אדם, הנמצא ברכב, כאילו חדלו מלמלא אחר התקנה הזאת.

83. עונשים כל אדם החדל מלמלא אחר תקנה 82, יאשם בעבירה על התקנות האלה, ובלי לפגוע בכל הוראות אחרות של התקנות האלה יהיו כל שוטר או כל חבר לחילות הממשלה רשאים לנקוט בכל אותם צעדים ביחס לאותו אדם ולרכב המנועי הנדון, הנחוצים במידה סבירה כדי להשיג מילוי אחר תקנה 82.

חלק ז': התאחדויות בלתי-מותרות

84. פירוש ביטוי "התאחדות בלתי מותרת" [תיקון: 1947] (1) בחלק זה פירושו של הביטוי "התאחדות בלתי-מותרת" הוא כל חבר בני אדם, בין שהוא מאוגד ובין שאינו מאוגד, ויהיה לו כל שם שהוא (אם יש לו שם) מזמן לזמן, אשר –

(א) ממליץ, מסית, או מעודד בחוקתו או בתעמולתו אחת מן הפעולות הבלתי-מותרות הבאות, היינו –

(I) מיגור חוקתה של ישראל או ממשלת ישראל

בכוח-הזרוע או באלמות;

(II) גרימת שואה או בוז, או הסתה לאיבה, כלפי ממשלת ישראל או שר משריה בתפקידו הרשמי;

(III) השמדת רכושה של ממשלת ישראל, או פגיעה בו;

(IV) מעשי טרור המכוונים כנגד ממשלת ישראל או כנגד עובדיה,

או שעשה איזה מעשים כאלה הנזכרים בפסקת-משנה (II), (III) או (IV) של הפסקה הזאת, או התיימר שהיה אחראי להם, או מעורב בהם; או

(ב) הכריז עליו שר הבטחון שהוא התאחדות בלתי-מותרת, כולל, כל סניף, מרכז, ועד, קבוצה, סיעה או מוסד של כל חבר כזה.

(2) עם כניסתה לתקפה של אכרזה מאת שר הבטחון לפי פסקה (ב) של תקנת-משנה (1), כי איזה חבר בני-אדם הוא התאחדות בלתי-מותרת, תנבענה התוצאות הבאות, דהיינו:

(א) כל אדם, שבחזקתו, משמרו או שליטתו נמצא כל רכוש (וביטוי זה פירושו נכסי מטלטלים ונכסי דלא נידי מכל המינים) של ההתאחדות, וכל אדם שבידו כל חשבון או פקדון של ההתאחדות, או שהוא עשוי או יהיה עשוי לשלם כל סכום להתאחדות, ישלח בדואר רשום לשר האוצר, במשך 48 שעות, הודעה בכתב על העובדה ההיא (במסירת פרטים נכונים ומלאים על-כך);

(ב) שר האוצר רשאי לתת הוראות לכל אדם כזה (בין שמילא האדם הוא אחרי תקנת משנה (1) ובין שלא מילא אחריה) המחרימות כל רכוש כזה, או את הסכום המגיע לפי כל חשבון כזה, או את הפקדון, או את הסכום, המשתלם לשר הבטחון, והדורשת מכל אדם כזה להעביר, למסור או לשלם את אלה, או לעשותם מצויים

- באופן אחר, לרשותו של שר הבטחון, באותו אופן כפי שייקבע בהוראות;
- (ג) שום אדם לא יסלק את החזקה בכל רכוש, חשבון, פקדון או סכום משתלם, כנזכרים בפסקה (א), או את המשמר או השליטה עליהם, ולא יטפל באלה ולא יפרוש מאלה, שלא בהתאם להוראות שניתנו לפי פסקה (ב), ללא רשות שניתנה בידי שר האוצר או מטעמו;
- (ד) כל שוטר ואדם, שאותם הרשה על-כך שר האוצר בדרך-כלל או במיוחד, רשאים להיכנס לכל מקום, שבגינם יש להם נימוק להאמין כי בהם נמצא כל רכוש או כל תעודה המתייחסת לכל רכוש או חשבון או פקדון או סכום משתלם, כנזכרים בפסקה (א), והם רשאים לחפש במקום האמור, וכן רשאים הם לבדוק כל רכוש כזה או תעודה כזאת ולקנות בהם חזקה ולעכבם בידיהם עד שיתן שר האוצר את ההוראות לפי פסקה (ב);
- (ה) כל אדם ימסור באמיתות כל ידיעות שברשותו, שאותו יתבע שר האוצר, או כל אדם הפועל לפי פקודותיו הכלליות או המיוחדות, בדבר כל רכוש, חשבון, פקדון, או סכום משתלם, כנזכרים בתקנת-משנה (א);
- (ו) כל אדם, המפר כל הוראה של תקנת-משנה זאת, או של כל הוראה או דרישה לפיה, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(1) כל אדם אשר –

.85

עבירות

[תיקון: 1947, 1946, תשל"ט]

- (א) הוא חבר להתאגדות בלתי-מותרת, או פועל כחבר, או
- (ב) מנהל, או עוזר להנהלת התאחדות בלתי-מותרת, או מחזיק בכל משרה או עמדה בהתאחדות בלתי-מותרת או תחת מרותה, או
- (ג) עושה כל עבודה או מבצע כל שירות בשביל התאחדות בלתי-מותרת, אלא-אם יוכיח שהאמין בתום-לבב כי העבודה או השירות לא היו בשביל התאחדות בלתי-מותרת, או

- (ד) נוכח בכל אסיפה של התאחדות בלתי-מותרת, או
- (ה) מרשה או מניח שתיערך כל אסיפה של התאחדות בלתי-מותרת בבית, בנין או מקום כל-שהם, השייכים לו או מוחזקים בידו או בשליטתו, אלא-אם יוכיח שלא ידע על האסיפה ולא סייע לה בחשאי או שהאמין בתום-לבב כי האסיפה לא היתה אסיפה של התאחדות בלתי-מותרת, או
- (ו) נמצא בחזקתו, במשמרו או בשליטתו ספר, חשבון, כתב-עת, עלון-יד, כרזה, עיתון או תעודה אחרת כל-שהם, או קרנות, סמלים או רכוש כל-שהם, השייכים להתאחדות בלתי-מותרת, או מתייחסים אליה או מוצאים על-ידה או לטובתה, או שהם מיומרים להיות שייכים להתאחדות בלתי-מותרת, או מתייחסים אליה או מוצאים על-ידה או לטובתה, או
- (ז) כותב או – בדרך אחרת – מכין או מייצר, מדפיס, כותב, במכונת-כתיבה או מעתיק באופן אחר, מפרסם, מציג, מוכר או מציג למכירה, מפיץ, מעביר או מטפל בידיו ביודעים, בכל דבר שנזכר בפסקה (ו), או
- (ח) גובה, מקבל, דורש או תובע תרומה או תמיכה להתאחדות בלתי-מותרת או מתוך אמתלה שאלה נועדו להתאחדות בלתי-מותרת, או
- (ט) פועל מטעם התאחדות בלתי-מותרת או כנציגה, בכתיבה, במלים, בסימנים או במעשים או בייצוג אחרים, במישרים או בעקיפים, בין שהדבר יסתבר כלמד מענינו, ובין מתוך העלאה על הדעת, או לימוד דבר או בדרך אחרת, או
- (י) בוטלה.
- יהיה צפוי להיות נשפט באופן תכוף בבית משפט שלום או בבית משפט מחוזי, וכן –
- (א) אם נשפט באופן תכוף בבית משפט שלום – יהיה צפוי, משיתחייב בדין, למאסר של שנה אחת או לקנס של מאה לירות או לאותם מאסר וקנס כאחד;
- (ב) אם נשפט באופן תכוף בבית משפט מחוזי – יהיה צפוי משיתחייב בדין למאסר של

עשר שנים או לקנס של אלף לירות או לאותם מאסר וקנס כאחד.

(2) בתקנה הזאת כולל המונח "תעודה" כל דבר שהוא רשומה של, או שבו נרשם, כל דבר, בין באותיות, ובין בספרות, בתווים, או בתמונות או בתיאור אחר, או ביותר מאחד מן האמצעים ההם.

חלק ח': צנזורה

בחלק זה –

.86

פירוש

[תיקון: 1947]

"דפוס" כולל ליתוגרפיה, כתיבה במכונת-כתיבה, צילום וכל דרכים אחרות של תיאור והעתקה של מלים, ספרות, סימנים, תמונות, מפות, ציורים, אילוסטרציות וחומר אחר כיוצא באלה;

"חבילת-דואר" פירושה מכתב, גלויה, גלויה לתשובה, עיתון, חבילת-דפוס, חבילה או צרור של דגם או דוגמה, וכל חבילה או חפץ הניתנים להעברה בדואר, וכוללת מברק;

"מברק" פירושו כל דבר, שרשומה עליו בשורה או הודעה אחרת שהועברה, או שהיא מכוונת להעברה, במכשיר כל-שהוא להעברת בשורות או הודעות אחרות באמצעות אותות חשמליים;

"עיתון" פירושו כל פרסום המכיל חדשות, ידיעות, דינים-וחשבונות על מה שאירע, או כל הערות, ציונים או פירושים הנוגעים באותם חדשות, ידיעות או מאורעות או בכל דבר אחר שלציבור ענין בו, שנדפסו בלשון כל-שהיא ונתפרסמו בישראל לשם ממכר או הפצה בחינם בפרקי-זמן סדירים או בלתי-סדירים, ואולם אינו כולל כל פרסום שנתפרסם בידי ממשלת ישראל או למענה;

"פקיד מורשה" פירושו כל פקיד-מכס, פקיד-עליה, פקיד בשירות הדואר, שוטר, חבר לחילות הממשלה, או כל אדם שהרשהו על-כך הצנזור;

"פרסום" פירושו כל עיתון, כתב-עת, קובץ או ספר וכל תעודה שנתפרסמו, או שהם מכוונים לפרסום, ויהיה מקובל כי תעודה מכוונת לפרסום, אלא-אם יוכח היפוכו של דבר;

"פרסום בלתי-מותר" פירושו כל פרסום, שביחס אליו עומד בתקפו צו לפי תקנה 88, וכל פרסום המכיל כל ענין שביחס אליו עומד בתקפו צו לפי תקנה 87, וכל טופס או חלק מעיתון או של כל הוצאה או גליון

שלו, שנדפס או נתפרסם מתוך הפרת תקנה 94, או המכיל חומר שאינו ממלא אחר תקנה 95, וכל תעודה, שנדפסה או נתפרסמה מתוך הפרת תקנה 96, וכל פרסום המכיל חומר שלא הוגש לצנזורה, כנדרש בצו לפי תקנה 97;

"פרסם" כולל להפיץ, לפזר, למסור, להודיע או לעשות מצוי לכל בן-אדם או בני-אדם;

"צנזור" פירושו כל אדם שמינה אותו שר הבטחון לכך בכתב;

"תצלום" כולל כל לוח-צילום, סרט-צילום או חפץ אחר שהוכשר להיות רגיש לאור, שעורטל או שטופל בו באופן אחר, כדי שירשום ידיעות, בין שפותח ובין שלא פותח.

איסור פרסום על-ידי הצנזור .87 (1) הצנזור רשאי לאסור בצו בדרך כלל או במיוחד לפרסם חומר שפרסומו היה עשוי, או עלול להיות עשוי, לפגוע, לדעתו, בהגנתה של ישראל או בשלומו של הציבור או בסדר הציבורי.

(2) כל אדם, המפרסם כל חומר מתוך הפרת צו לפי התקנה הזאת, ובעליו ועורכו של כל פרסום שבו שנתפרסם, והאדם שכתב, הדפיס, צייר או שרטט את החומר, יאשמו בעבירה על התקנות האלה.

פרסומים אסורים .88 (1) הצנזור רשאי לאסור בצו ליבא או ליצא, או להדפיס או לפרסם, כל פרסום (והאיסור ייחשב כאילו הוא חל על כל העתק או חלק של אותו פרסום או כל הוצאה או גליון שלו), שיבואו או יצואו, הדפסתו או פרסומו היו, או עלולים להיות או להיעשות, פוגעים, לדעתו, בהגנתה של ישראל, בשלומו של הציבור או בסדר הציבורי.

(2) כל אדם, המפר צו לפי התקנה הזאת, ובעליו ועורכו של פרסום שביחס אליו אירעה ההפרה, וכל אדם, שנמצא בחזקתו או בשליטתו או במקומות שהוא מחזיק בהם כל פרסום, שנאסר לפי התקנה הזאת או שהוא שולח בדואר, מוסר או מקבל כל פרסום כזה, יאשם בעבירה על התקנות האלה, אלא אם מן ההוגן הוא לנקותו מאשמה לדעת בית המשפט.

לצנזור תהיה סמכות לעצור, לפתוח ולבחון, או להורות שייעצרו, ייפתחו וייבחנו – סמכות כללית לבחינה וכו' .89 [תיקון: 1945]

(א) כל חבילות-דואר, וכן

(ב) כל דברי דפוס או כתב, וכל חבילות, חפצים ודברים, הכפופים לבחינתן של רשויות-המכס, העלולים להכיל כל דבר דפוס או כתב, ולמנוע ממסירה או להשמיד כל חבילת-דואר או כל דבר דפוס או כתב, המכיל כל דבר שבו סובר הצנזור כי הוא פוגע, או עלול להיות או להיעשות פוגע, בהגנתה של ישראל או בשלומה של הציבור או בסדר הציבורי; ולצנזור, ולכלל פקיד הפועל יד ביד אתו, מתוך סידור כללי או מיוחד, יהיו כל אותן סמכויות הנחוצות או נאותות כדי לבצע כל אותם אמצעים.

בחינה וכו' של חבילות-דואר 90. (1) כל פקיד שהורשה על-כך בידי מנהל-הדואר הכללי או מטעמו בין בדרך כלל ובין במיוחד, רשאי לדרוש משולח כל חבילת-דואר, בשעת מסירת החבילה למשרד-דואר, לערסל את תכולת החבילה בפני אותו פקיד, ולאחר שנבדקה תכולתה, לסגור את החבילה בנוכחותו של אותו פקיד, ולמסרה מיד לידי אותו פקיד.

(2) כל אדם המפר כל דרישה כזאת יאשם בעבירה על התקנות האלה, ונוסף על-כך רשאי הפקיד לסרב מלקבל את חבילת-הדואר, למשלוח בדואר.

(3) המנהל הכללי של בתי הדואר, או כל פקיד שהורשה על-כך בידו או מטעמו בין בדרך-כלל ובין במיוחד, רשאים להורות שלא תקובל חבילת-דואר למשלוח בדואר, אם סבורים הם כי קבלת החבילה עלולה לסכן חיים או רכוש.

צמצומים במשלוחם ובהפצתם 91. (1) שר הבטחון, או כל אדם שלו העביר שר הבטחון, לפי תקנת-משנה (3), תפקיד מתפקידיו לפי התקנה הזאת, רשאים לקבוע בצו כי לא תישלחנה בדואר חבילות-דואר מכל תיאור כזה, כפי שיפורט בצו, מישראל לכל מקום-יעוד שמחוץ לישראל, או לא תימסרנה בישראל, מקום שחבילות-דואר כאלה מתקבלות בישראל, אלא בהתאם לצו, ובמיוחד יכול כל צו כזה להורות, בדבר כל סוג חבילות דואר, ואולם מבלי לפגוע בכללות הוראותיה הקודמות של הפסקה הזאת, ששום חבילת-דואר של הסוג ההוא לא תישלח או תימסר כנ"ל, אלא מתוך הרשאה של תעודת-היתר, שתיערך בידי אותם רשות או אדם הנקובים בצו ובהתאם לתנאיה.

(2) שר הבטחון או כל אדם שלו העביר שר הבטחון לפי תקנת-משנה (3), תפקיד מתפקידיו לפי התקנה הזאת, רשאים לקבוע הוראה בצו, כדי להבטיח כי, בכפוף לכל פיטורים שייקבעו בצו, ופרט למקרים שבהתאם לאותם תנאים שייכללו בו, לא יישלחו שום תעודה, דמות, תמונות,

תצלום או חפץ אחר כל-שהוא, שיש בהם משום רישום ידיעה, ולא יובלו מישראל לכל מקום- יעוד, שמחוץ לישראל, שלא בדואר, או לא יובלו לתוך ישראל שלא בדואר, וכן בלי לפגוע בהוראותיה הקודמות של הפסקה הזאת, יכול אותו צו –

- (א) להיעשות על כל אותם חפצים הנ"ל או על מין או סוג מביניהם;
- (ב) להורות, ביחס לכל החפצים הנדונים או מקצתם, ששום חפץ כזה ושום חבילה העשויה להכיל חפץ כזה לא תישלח ולא תובל כנ"ל, ולא תימסר למשלוח ולהובלה כנ"ל, באופן אחר שלא מכוח הרשאתה, ובהתאם לתנאיה, של תעודת-היתר, שהעניקה אותם רשות או אדם, שיפורטו בצו.
- (3) שר הבטחון רשאי להעביר, כדי אותו היקף ובכפוף לאותם צמצומים שהוא רואה אותם נאותים, את כל הסמכויות שבידו, או כל אחד מהם, לפי תקנות-משנה (1) ו-(2), לאדם או לסוג של בני-אדם כל-שהם, שיפורטו באותה העברה.
- (4) לא יהיה בחזקת אדם כל-שהוא שום חפץ, כדי לשלחו או להובילו מתוך הפרת צו שניתן לפי התקנה הזאת.
- (5) כל אדם המפר את התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.
- (1) .92 צנזורה בנוסעים
- כל אדם, העומד לעזוב, בהזדמנות כל-שהיא, את ישראל או בא לישראל (ואדם זה ייקרא להלן בפסקה הזאת "הנוסע"), אם דרש ממנו פקיד מורשה בהזדמנות ההיא לעשות כן –
- (א) יצהיר אם יש או אין כל חפץ שבגיניו עומד בתקפו צו לפי תקנת-משנה (2) של תקנה 91;
- (ב) יראה כל חפץ כנ"ל שאתו, והפקיד המורשה, או כל אדם הפועל לפי הוראותיו, רשאים לבחון כל חפץ שעם הנוסע או לחפש בו, כדי לברר אם הוא מוביל או אם מצוי בחזקתו כל חפץ כזה, שעליו חל אותו צו הנ"ל, ואם יש לפקיד המורשה טעם סביר לחשוד שעל גופו של הנוסע מצוי חפץ כזה, שעליו חל אותו צו הנ"ל, יהיה רשאי לחפש אותו, ולתפוס כל חפץ, שהוראה כנ"ל או נמצא במשך אותם בחינה

או חיפוש כנ"ל, והוא חפץ, שבו יש לפקיד המורשה טעם סביר לחשוד כי הוא חפץ שעליו חל אותו צו כנ"ל: בתנאי שלא תיחפש כל נקבה בהתאם לתקנה הזאת אלא בידי נקבה.

(2) מקום שאדם כל-שהוא עומד לעזוב את ישראל או בא לישראל ברכב או בכל אמצעי-הובלה אחר, או בספינה או אווירון כל-שהם, או בלווייתם, יהיו כל פקיד מורשה, או כל אדם הפועל לפי הוראותיו, רשאים להיכנס לתוך הרכב או אמצעי-ההובלה האחר או לספינה או לאווירון כדי להשתמש בסמכויות שהוענקו להם לפי תקנת-משנה (1), וכן רשאים הם לבחון או לחפש את הרכב או אמצעי-ההובלה האחר או הספינה או האווירון, כדי לברר אם נמצא בהם איזה חפץ שבגינו עומד בתקפו צו לפי תקנת-משנה (2) של תקנה 91.

(3) כל מקום בישראל, שבו נמצא כל אדם בכל הזדמנות בנסיבות שבהן סביר להניח כי בהזדמנות זו בא בדברים או הוא מתכוון לבוא בדברים, במקום ההוא, עם אדם העומד לעזוב את ישראל, או הבא לארץ, תחולנה אז הוראותיה של תקנת-משנה (1) על האדם שנמצא בכך, כדרך שהן חלות על אדם העומד לעזוב את ישראל; ומקום שנמצא כל אדם בכל הזדמנות כשהוא נוסע בישראל לכל מקום, או ממנו, באותן הנסיבות כנ"ל תחולנה עליו ההוראות האמורות כדרך שהיו חלות עליו, אילו היה עומד לעזוב את ישראל בשעה שנמצא כנ"ל.

(1) עומד בתקפו כל צו לפי תקנת-משנה (2) של תקנה 91, רשאים כל פקיד מורשה, או כל אדם שפועל לפי הוראותיו, לבחון או לחפש כל חפצים הנשלחים מישראל למקום-יעוד שמחוץ לישראל או ממקום שמחוץ לישראל למקום-יעוד בישראל, כדי לברר אם נשלח או מובל כל חפץ, שעליו חל אותו צו, ורשאים הם לתפוס כל חפץ שנמצא תוך כדי אותם בחינה או חיפוש, כל זמן שהוא חפץ שיש לפקיד המורשה טעם סביר לחשוד בו שהוא חפץ, שעליו חל הצו הנ"ל.

(2) כל פקיד מורשה, או כל אדם הפועל לפי הוראותיו, רשאים להיכנס לכל רכב או אמצעי-הובלה אחר או לרדת בכל ספינה או אווירון לשם שימוש בסמכויות שהוענקו להם בתקנת-משנה (1) ביחס לכל חפצים שבתוך רכב או אמצעי-הובלה אחר, או עליהם, או שבספינה או באווירון.

(1) לא יידפס, או לא יצא לאור שום עתון, אלא-אם ישיג בעליו תעודת-היתר חתומה בידי הממונה על המחוז של המחוז שבו נדפס או יידפס העתון.

93. בחינת משלוחים

94. תעודות-היתר לעיתונים

(2) הממונה על המחוז רשאי, ככל אשר יישר בעיניו ומבלי לתת כל טעם לדבר, להעניק או לסרב מלהעניק כל תעודת-היתר כזאת, והוא רשאי לצרף אליה תנאים, והוא רשאי בכל זמן להתלות או לבטל כל תעודת-היתר כזאת או לשנות או למחוק כל תנאים שצורפו לתעודת-ההיתר או לצרף אליה תנאים חדשים.

(3) כל אדם המפר את התקנה הזאת או את תנאיה של כל תעודת-היתר שניתנה לפיה, ובעליו ועורכו של העתון, שביחס אליו נעשתה ההפרה, יאשמו בעבירה על התקנות האלה.

הודעות רשמיות 95. (1) בלי לפגוע בהוראותיו של סעיף 10 מפקודת העתונות מקום שרוצים לפרסם בכל עתון כל חומר הכלול בכל הודעה רשמית שהוציאה לידיעת הרבים פקיד המודיעין, וההודעה אינה מתפרסמת כלשונה וככתבה, יכיל החומר המתפרסם את כל העובדות העיקריות שנאמרו בהודעה.

(2) הופרו הוראותיה של התקנה הזאת, יאשמו העורך, המדפיס והמו"ל של העתון, כל אחד ואחד, בעבירה על התקנות האלה.

חומר מדיני 96. (1) לא יודפסו ולא יפורסמו בישראל שום הודעה, אילוסטראציה, כרזה, מודעה, כרוז, חוברת או תעודה אחרת בדומה לאלה (בין בצורת מאמר ובין בצורת ציון עובדות או באופן אחר), המכילים חומר שיש לו משמעות מדינית, אלא-אם הושגה תחילה תעודת-היתר חתומה בידי הממונה על המחוז של המחוז שבו מתכוונים לבצע אותם הדפסה או פרסום: בתנאי שהתקנה הזאת לא תחול על כל חומר הכלול בעתון, שבגינו עומדת בתקפה תעודת היתר לפי תקנה 94.

(2) אדם, המפר את התקנה הזאת יאשם בעבירה על התקנות האלה.

כוח לדרוש הגשת החומר לצנזורה לפני פרסומו 97. (1) הצנזור רשאי לדרוש בצו מבעליו, מעורכו, ממדפיסו או ממוציאו לאור של כל פרסום, או מבעליו או מנהלו של כל בית-דפוס או עסק של דפוס, או ממחברו של כל חומר, או מכל אדם העומד להדפיס או לפרסם כל חומר, שיגיש לצנזור לפני ההדפסה או הפרסום כל חומר שנועד להדפסה או להוצאה לאור.

(2) כל צו כזה יכול להינתן בין בדרך-כלל ובין בדבר נושא מיוחד או לסוג של נושאים, ובמקרה של פרסום המתפרסם לעתים קבועות או בלתי-קבועות הוא יכול להינתן על כל הוצאה מיוחדת או סוג של הוצאות או על כל ההוצאות במשך תקופה נקובה.

- כל אדם המפר צו לפי התקנה הזאת יאשם בעבירה על התקנות האלה. (3)
- ענינים שבצנזורה לא יגולו 98. (1) מדפיסו או מוציא או לאור של כל פרסום לא ידפיס ולא יפרסם ללא רשות בכתב מאת הצנזור –
- (א) כל הרצאת-דברים המציינת, או שניתן ללמוד מענינה, כי נעשו כל שינוי, הוספה או השמטה בפקודת הצנזור באיזה חומר שהוגש לו;
- (ב) כל חומר, שהוגש לצנזור באופן שיש בו כדי להראות או להעלות על הדעת כי נעשו כל שינוי, הוספה או השמטה בפקודת הצנזור;
- (ג) כל הרצאת-דברים המציינת שנאסר פרסומו של אותו חומר כזה.
- (2) כל אדם, המפר את התקנה הזאת, ובעליו ועורכו של הפרסום הנדון יאשמו בעבירה על התקנות האלה.
- תפיסה וכו' 99. בלי לפגוע בכל הוראה אחרת של התקנות האלה רשאי כל פקיד מורשה לתפוס ולעצור כל פרסום בלתי-מותר הבא לידינו.
- פעולה על דפוסים וכו' האחראים לעבירות 100. (1) בלי לפגוע בכל הוראה אחרת של התקנות האלה רשאי הצנזור, בצו, –
- (א) להורות כי יוחרמו לטובת ממשלת ישראל כל מכונת-דפוס או כלי או מכשיר אחרים, ששימשו בהדפסת איזה פרסום בלתי-מותר, ולאחר-מכן יהיה כל שוטר רשאי לתפוס אותם מכונת-דפוס, כלי או מכשיר; או
- (ב) לאסור, למשך אותה תקופה שתינקב בצו –
- (I) על כל אדם שהוא להפעיל מכונת-דפוס, כלי או מכשיר ששימש כנ"ל;
- (II) על בעליהם של כל מכונת-דפוס, כלי או מכשיר ששימשו כנ"ל להפעיל את מכונת-הדפוס, הכלי או המכשיר ההם, או כל מכונת-

דפוס, כלי או מכשיר אחרים, שנועדו להדפסה.

(2) כל אדם המפר איזה צו שניתן לפי פסקה (ב) של תקנת-משנה (1), יאשם בעבירה על התקנות האלה.

יש לו לצנזור טעם לחשוד שאיזה מקום משמש לתכלית הדפסתו או פרסומו של כל חומר מתוך הפרת החלק הזה או צו שניתן לפיו, או לתכלית הדפסתו או פרסומו של כל חומר שפרסומו פוגע, או עלול להיות או להיעשות פוגע, בהגנתה של ישראל או בשלומה של הציבור או בסדר הציבורי, או שמצויים באיזה מקום מכונת-דפוס, כלי או מכשיר הצפויים להחרמה לפי תקנה 100, יהיה רשאי להרשות – בצו שבכתב – כל שוטר שדרגתו אינה נמוכה מדרגת מפקח להיכנס ולחפש באותו מקום, ולאחר-מכן יהיו שוטר שדרגתו אינה נמוכה מדרגת מפקח, וכל אדם הפועל לפי הוראותיו, רשאים להיכנס אל המקום ולחפש בו בכל זמן, ואם יש צורך בכך בכוח-הזרוע, וגם כל אדם, בעל-חיים, רכב או דבר אחר שנמצאו בו, וכל אדם, בעל-חיים, רכב או דבר אחר, היוצאים מן המקום (בתנאי שרק נקבה תחפש בנקבה), ויהיו רשאים לתפוס ולהחזיק במשמורת כל פרסום בלתי-מותר, וכל פרסום המכיל חומר שפרסומו פוגע, או עלול להיות או להיעשות פוגע, בהגנתה של ישראל או בשלומה של הציבור או בסדר הציבורי או בדיכויים של התקוממות, מרד או מהומה, וכל מכונת-דפוס, מכשיר או כלי שהשוטר חושש בהם כי שימשו להדפסת כל פרסום כזה, וכל מכונת-דפוס, מכשיר, או כלי, הצפויים להחרמה לפי תקנה 100: בתנאי שלא יוחרמו כל מכונת-דפוס, מכשיר או כלי, שנתפסו כנ"ל (אם לא אותם שהם כבר צפויים להחרמה לפי תקנה 100), אלא לפי צו הצנזור.

חלק ט': עולים באיסור

בוטלו.

102 -
g.107

[תיקון: תש"ח]

חלק י': צווי-צמצום, השגחת המשטרה, מעצר וגלות

לא יתנו שר הבטחון או מפקד צבאי צו לפי החלק הזה בגין כל אדם אלא-אם-כן סבורים שר הבטחון או המפקד הצבאי, הכל לפי הענין, כי נחוץ או מועיל ליתן את הצו לשם הבטחת שלומו של הציבור, הגנתה של ישראל, קיומו של הסדר הציבורי או דיכויים של התקוממות, מרד או מהומה.

108.

מתי אפשר ליתן צווים לפי החלק הזה

מפקד צבאי רשאי לתת צו, בגין כל אדם, לכל התכליות הבאות או מקצתן, היינו –	(1) .109	צווי-צמצום
(א) כדי להבטיח שהאדם שהוא לא יימצא בכל אחד מאותם השטחים בישראל שיינקבו כנ"ל, אלא במידה שהורשה לו הדבר בצו, או בידי אותם רשות או אדם שיהיו עשויים להינקב בצו;		
(ב) כדי לדרוש ממנו שיודיע על תנועותיו, באותו אופן, באותם זמנים ולאותם רשות או אדם שיהיו עשויים להינקב בצו;		
(ג) לאסור או לצמצם את חזקתו של האדם שהוא בכל חפצים נקובים או את שימוש בהם;		
(ד) להטיל עליו אותם צמצומים שיינקבו בצו בדבר העבדתו או עסקיו, בדבר בואו בקשרים או בחליפת-ידיעות עם בני-אדם אחרים, ובדבר פעולותיו ביחס להפצת חדשות או דעות.		
מפר כל אדם, שעליו ניתן צו כנ"ל, את דברי אותו הצו, יאשם בעבירה על התקנות האלה.	(2)	
מפקד צבאי רשאי להורות בצו שיהיה אדם כל-שהוא נתון להשגחת משטרה במשך כל תקופה שלא תעלה על שנה אחת.	(1) .110	השגחת משטרה
כל אדם, שניתן בהשגחת משטרה בצו כנ"ל, יהיה כפוף לכל הצמצומים הבאים, או מקצתם, ככל אשר יורה המפקד הצבאי, היינו –	(2)	
(א) יהיה נדרש לגור בתחומיו של כל שטח בישראל, שיקוב אותו המפקד הצבאי בצו;		
(ב) לא יורשה להעתיק את מקום-מגוריו לכל שטח אחר שבאותו מחוז-משטרה עצמו בלא הרשאה בכתב של מפקח המשטרה במחוז, או לכל מחוז-משטרה אחר בלא הרשאה בכתב של המפקח הכללי של המשטרה;		
(ג) לא יעזוב את העיר, הכפר או הנפה, שבהם הוא גר, בלא הרשאה בכתב של מפקח המשטרה במחוז;		

- (ד) יודיע בכל זמן למפקח המשטרה במחוז, במחוז-המשטרה שבו הוא גר, את הבית או את המקום שבו הוא גר;
- (ה) יהיה חייב, בכל זמן שידרוש ממנו הפקיד הממונה על המשטרה בשטח שבו הוא גר, לבוא אל תחנת-המשטרה הקרובה ביותר;
- (ו) יישאר מאחורי דלתות ביתו למן שעה אחת לאחר שקיעת החמה ועד להנץ החמה, והמשטרה תהיה רשאית לבקר אותו במקום מושבו בכל זמן.
- (3) כל שוטר או כל חבר לחילות הממשלה רשאים לאסור כל אדם שבגיננו ניתן צו לפי תקנות-משנה (1) ו-(2), ולהובילו לשטח שהוא צריך להיות בו.
- (4) מפר כל אדם שעליו ניתן צו כנ"ל, את דבריהם של הצו האמור או של התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

בוטלו.

- 111
112ב.

[תיקון: תשל"ט]

כשניתן צו לפי החלק הזה על עובד ציבורי, רשאי שר הבטחון לצוות כי יפוטר אותו עובד ממשרתו או כי תעוכב משכורתו, כולה או מקצתה, במשך הזמן שבו עומד הצו בתקפו.

חלק י"א: לקיחה באנגריה וכו'

בוטלו.

- 114
118.

[תיקון: תש"י]

חלק י"ב: הוראות-ענשים שונות

(1) מפקד צבאי רשאי להורות בצו שיוחרמו לזכות ממשלת ישראל כל בית, מבנה או קרקע, שיש לו טעם לחשוד בהם שמהם נורה כל כלי-ידיה שלא כחוק, או שמהם נזרקו, פוצצו, התפוצצו או נורו באופן אחר פצצה, רימון-יד או כל חפץ נפיץ או מבעיר שלא כחוק, או כל בית, מבנה או קרקע השכונים בכל שטח, עיר, כפר, שכונה או רחוב, שבהם נוכח לדעת כי תושביהם, או מקצת מתושביהם, עברו, או ניסו לעבור, או חיזקו את ידי העוברים, או היו שותפים שלאחר

119. החרמה והריסה של רכוש וכו'
[תיקון: 1947, 1948]

מעשה לעוברים עבירה על התקנות האלה, עבירה שבה כרוכות אלימות או הטלת אימה או עבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי; ומשהוחרמו כל בית או מבנה או קרקע כנ"ל, רשאי המפקד הצבאי להחריב את הבית או את המבנה או כל דבר הנמצא בבית, במבנה, בקרקע או עליהם. מקום שכל בית, מבנה או קרקע הוחרמו לפי צו מאת מפקד צבאי כאמור לעיל, רשאי שר הבטחון בכל זמן, בצו, למחול על ההחרמה כולה או מקצתה ואז תקומנה שנית, כדי מידת אותה מחילה, הבעלות על הבית, המבנה או הקרקע וכל טובות-הנאה או זכויות-שימוש, בבית, במבנה או בקרקע או עליהם, לקנין בני-אדם שהיו זכאים להם אילולא ניתן צו ההחרמה וכל שעבודים על הבית, המבנה או הקרקע, יחזרו לתקפם לטובת בני-האדם שהיו זכאים בהם אילולא ניתן צו ההחרמה.

(2) חברים לחילות הממשלה או לחיל המשטרה, הפועלים בהרשאתו של המפקד הצבאי, רשאים לתפוס ולהחזיק, ללא פיצויים, כל רכוש בכל שטח, עיר, כפר, שכונה או רחוב כאלה הנזכרים בתקנת-משנה (1), לאחר שיפנו משם, ללא פיצויים, את המחזיקים הקודמים, אם ישנם כאלה.

שר הבטחון רשאי להורות בצו כי יוחרמו לזכות ממשלת ישראל כלל רכוש, או מקצתו, של כל אדם שבו נוכח שר הבטחון לדעת כי עבר, או ניסה לעבור, או חיזק את ידי העוברים, או היה שותף לאחר מעשה לעוברים עבירה על התקנות האלה, עבירה שבה כרוכות אלימות או הטלת-אימה או עבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי.

החרמת רכושם של יחידים 120.

(1) נוכח מפקד צבאי לדעת כי תושביו של כל שטח חדלו לסייע, כדי מידה סבירה כי יש בידם לעשות כן, לחילות הממשלה או לחיל המשטרה לשם הבטחת שלומו של הציבור, קיומו של הסדר הציבורי או דיכויים של התקוממות, מרד או מהומה, יהיה רשאי להורות כי תישלח משטרה לשטח ההוא, וכן יהיה רשאי הוא לדרוש בצו ממחזיקי מקומות בשטח הזה כי יספקו חינם למשטרה שנשלחה כן אותם אכסון ומזון ולמשך אותה תקופה שיינקבו בצו.

הארכת כפייה של משטרה נוספת בשטחים מסויימים 121.

(2) חדל המחזיק בכל מקום מלמלא אחר הצו, יאשם בעבירה על התקנות האלה, וכל חברים לחיל המשטרה, הנדונים בזה, רשאים לתפוס ולהחזיק במקומו, ולפנות את המחזיקים הקודמים, ללא תשלום, וכן רשאים כל חברים כאלה הנ"ל לתפוס ולהחרים ללא תשלום כל מזון שבו.

מפקד צבאי, או אדם הפועל בהרשאתו הכללית או המיוחדת של מפקד צבאי, רשאים בצו או מתוך מתן הוראות או באופן אחר –

(א) לאסור, לצמצם או להסדיר, או לקבוע הוראות בכדי לאסור, לצמצם או להסדיר, את השימוש בדרכים בדרך-כלל, או בדרכים שבכל שטח נקוב או בכל דרכים נקובות, או לקבוע את קווי הדרכים שבהם צריכים לעבור כלי-רכב או בעלי-חיים או כלי-רכב או בעלי-חיים נקובים, או בני-אדם בדרך-כלל או בני-אדם ממין או סוג נקובים או בני אדם נקובים;

(ב) לדרוש, או לקבוע הוראות כדי שידרשו מבני-אדם שהם בעלים לכל כלי-רכב, או שנמצא בחזקתם או בשליטתם כל כלי-רכב, שישתמשו בכלי-הרכב להובלת אותן הסחורות ובאותם זמנים ובאותן דרכים, שיינקבו;

(ג) לאסור, לצמצם או להסדיר, או לקבוע הוראות כדי לאסור, לצמצם או להסדיר, בין בדרך-כלל ובין בשטחים נקובים, את נסיעתם של בני-אדם בדרך-כלל או של בני אדם ממין או מסוג נקובים, או של בני-אדם נקובים, באווירונים, ברכבות, במכוניות, באוטובוסים או בכלי-רכב אחרים או במיני כלי-רכב אחרים, או באניות המפליגות בין מקומות שבישראל.

(2) כל אדם, המפר צו, הוראה או כל דרישה שנערכו או ניתנו מכוח תקפה של התקנה הזאת יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(1) בלי לפגוע בכל סמכויות אחרות, שהוענקו בתקנות האלה, רשאי המפקח הכללי של המשטרה, בין בצו ובין מתוך הוראות או באופן אחר, לאסור, לצמצם או להסדיר או להתקין כי תיאסרנה, תצטמצמנה או תוסדרנה, בין בדרך-כלל ובין בשטחים נקובים, תנועתם וגם/או נהיגתם של מכוניות, אוטובוסים, מכוניות-משא או כלי-רכב או סוגים של כלי-רכב אחרים.

סמכויותיו של המפקח הכללי של משטרת ישראל בדבר תעבורה [תיקון: 1947]

(2) המפקח הכללי של המשטרה רשאי להשתמש בסמכויותיו לפי התקנה הקודמת ביחס לסוגים או תיאורים של כלי-רכב או לכלי-רכב נקובים בשמם או ביחס לסוגים או תיאורים של בעלים או נהגים של כלי-רכב או ביחס לבעלים או נהגים של כלי-רכב נקובים בשמם או באותו אופן אחר,

שייראה לו נאות.

(3) המפקח הכללי של המשטרה רשאי להקציב הקצבה למען תשלומים-חוזרים או החזרות של דמי-רשיון או דמים אחרים, ששולמו בגין כלי-רכב שהושפעו בצווים, הוראות או באופן אחר לפי התקנה הזאת.

(4) בתקנה הזאת המפקח הכללי של המשטרה פירושו המפקח הכללי של חיל-המשטרה של ישראל.

(5) כל אדם המפר כל צו, הוראה או דרישה, שהותקנו או ניתנו מכוח תקפה של התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

כל חבר לחילות הממשלה או לחיל המשטרה רשאים לדרוש בצו מכלל תושביה של כל עיר, כפר, שטח או שכונה, או ממקצתם, להסיר מכל דרך שבאותם עיר, כפר, שטח או שכונה כל מיתרס או כל זכוכית, מסמרים או מחסומים או מכשולים אחרים לשימוש נאות באותה דרך לתעבורה או באופן אחר, וכל אדם המפר כל צו כזה יאשם בעבירה על התקנות האלה.

הסרת מחסומים מדרכים **.123**

מפקד צבאי רשאי לדרוש בצו מכל אדם, בתחומי כל שטח שניקב בצו, כי יישאר בפנים הבית במשך אותן שעות שיינקבו בצו, ובמקרה כזה, כל-אדם הנמצא או נשאר מחוץ לבית בתחומי השטח שהוא במשך אותן שעות ללא תעודת-היתר בכתב שהוצאה בידי המפקד הצבאי או בידי כל אדם שהרשהו המפקד הצבאי כהלכה להוציא אותן תעודות-היתר, או בשמם, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

עוצר **.124**

מפקד צבאי רשאי להכריז בצו על כל שטח או מקום, כי הם שטח סגור לצרכיהן של התקנות האלה. כל אדם הנכנס לתוך כל שטח או מקום, או יוצא מתוכם, במשך כל תקופה, שבה עומד בתקפו צו כזה ביחס לשטח או למקום ההם, ללא תעודת-היתר בכתב שהוצאה בידי המפקד הצבאי או מטעמו, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

שטחים סגורים **.125**

בוטל מכללא לפי סעיפים 11 ו-12 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948.

[תיקון: תש"ח] **.a125**

מפקד צבאי רשאי לקבוע בצו, אם הוא מוצא לנחוץ או למועיל לעשותו לטובת שלומו של הציבור, הגנתה של ישראל, או קיומו של הסדר הציבורי, כי ייסגר או יוסט כל כביש, או ייאסר או יצומצם השימוש בכל זכות-מעבר או השימוש בכל נתיב-מים, וכל אדם המפר כל צו כזה יאשם בעבירה על התקנות האלה.

פיקוח על כבישים **.126**

- (א) יבצע השגת-גבול בכל מקום שעליו חלה התקנה הזאת מעיקרה, או
- (ב) ייכנס או ירד בכל כלי-רכב, אניה או אווירון, המשמשים או המיוחדים לכל צורך מצרכיו של שירות הממשלה, או יבצע השגת-גבול במקום שבשכנותם של אותם כלי רכב, אניה או אווירון. וכל אדם, הפועל מתוך הפרת התקנה הזאת, או שנמצא בכלי-רכב, אניה או אווירון כל שהם בכל מקרה שבו נכנס או ירד בהם מתוך הפרת התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה, ובלי לפגוע בכל הליכים שיהיה אפשר לנקוט בהם נגדו, יהיו כל חבר לחילות הממשלה או כל שוטר רשאים להרחיקו מן המקום או מכלי-הרכב, האניה או האווירון, הכל לפי הענין.
- (2) כל אדם שיימצא, לכל תכלית העשוייה לפגוע בשלומו של הציבור או בהגנה או בקיומו של הסדר הציבורי, בכל מקום, או בשכנותו של כל מקום, שעליהם חלה התקנה הזאת מעיקרה, או בכל כלי-רכב, אניה או אווירון כאלה הנ"ל, יאשם בעבירה על התקנות האלה; ומקום שהוכח, – בכל הליכים שנקטו בו על אדם מכוח תקפה של תקנת-המשנה הזאת, – כי היה נוכח, בזמן הנדון, בבנינים, במקום, בכלי-הרכב, באניה או באווירון הנוגעים בדבר, או בשכנותם, תהיה התביעה רשאית להביא אותה ראיה נוספת לאפיו של אותו אדם (ובכלל זה ראיה כי נתחייב באין לשעבר על עבירה כל-שהיא), שתהיה נוטה להראות כי היה נוכח כך לכל תכלית כזאת.
- (3) כל אדם, המשוטט בשכנותו של כל מקום שעליו חלה התקנה הזאת מעיקרה, או כל כלי-רכב, אניה או אווירון כאלה הנ"ל, והוא ממשיך לשוטט בשכנות ההיא לאחר שדרש ממנו חבר לחילות הממשלה או שוטר לעזוב אותם, יאשם בעבירה על התקנות האלה.
- (4) המקומות שעליהם חלה התקנה הזאת מעיקרה, הם מקומות המשמשים או המיוחדים –
- (א) לאחד מצרכיו של שירות הממשלה או להגנה, או
- (ב) לביצועו של כל שירות חיוני.

חלק י"ג-א: פיקוח על סימנים שעל כלי-רכב מנועיים ועל צבעם

פירוש
[תיקון: 1946]

127.א.

בחלק זה –

"סימן נקוב בשם" פירושו כל סימן-המצאה, ציון או סימני-היכר, או סימן-זהוי, או כל סימן-הבחנה אחר, של רשות, או כל סימן הדומה כל-כך לאותם סימן-המצאה, ציון, סימני-היכר, מספר-זיהוי, או סימן-זיהוי או סימן-הבחנה אחר, שיש בהם כדי להטעות;

"רשות" פירושה כוחות ממשלת ישראל או מחלקה שלה;

"רשות מקומית למתן רשיונות" כמשמעותה בתקנות התעבורה;

"רשיון" פירושו רשיון להחזיק רכב מנועי לפי פקודת התעבורה, או כל תקנות שהותקנו לפיה.

אסור לכל אדם לעשות ביודעים את אחד הדברים הבאים: –

127.ב.

איסור
[תיקון: 1946]

(א) לשים או לגרום או להרשות לשים, על כל רכב מנועי סימן נקוב בכל שם, בין באמצעות משיחה בצבע ובין באמצעות ציור או בכל אופן אחר; או

(ב) לצבוע או לגרום או להרשות לצבוע כל רכב מנועי באופן שצבעו או צבע כל חלק ממנו יש בו כדי להביא בני-אדם לחשוב כי הרכב המנועי שייך לרשות; או

(ג) להשתמש, או לגרום או להרשות להשתמש, בכל רכב מנועי –

(I) הנושא עליו סימן נקוב בכל שם;

(II) שצבעו או צבע כל חלק ממנו יש בו כדי להביא בני-אדם לחשוב כי הרכב המנועי שייך לרשות.

127.ג.

כוח לדרוש את סילוקם של
סימנים מסויימים מכלי-רכב
מנועיים ואת שינוי צבעם
[תיקון: 1946]

מבלי לפגוע בהוראותיה של תקנה 127.ב, כל מקום שנראה לרשות מקומית למתן רשיונות כי –

(א) כל רכב מנועי שבגיניו עומד בתקפו רשיון, נושא עליו סימן נקוב שם כל-שהוא; או

(ב) צבעו של רכב מנועי או של כל חלק ממנו שבגיניו עומד בתקפו רשיון, יש בו כדי להביא בני-אדם לחשוב כי הרכב המנועי שייך לרשות תהיה הרשות המקומית למתן רשיונות רשאית –

(I) להורות את המחזיק באותו רשיון, בהודעה בכתב שתימסר לו, שיסלק או ימחה אותן סימן נקוב בשם מעל אותו רכב מנועי, או הכל לפי הענין, לשנות את צבעו של אותו רכב או של חלק ממנו, כדי הנחת דעתה של הרשות המקומית למתן רשיונות, במשך אותה תקופה שלא תהיה פחותה מארבעה-עשר יום מתאריך מסירת ההודעה, שתהיה אמורה בהודעה ושיחזיק – אחר-כך אותו סימן נקוב בשם מסולק או מחוי כנ"ל מעל אותו רכב מנועי או, הכל לפי הענין, להחזיק את צבעו או את צבעו של חלק ממנו ששונה כך;

(II) להורות מזמן לזמן את המחזיק ברשיון, בהודעה בכתב שתימסר לו, להראות את הרכב המנועי לרשות המקומית למתן רשיונות לשם בדיקה באותו זמן ובאותו מקום שינוקבו בהודעה, כדי לברר אם קויימה הוראתה של הרשות המקומית למתן רשיונות כנ"ל.

מבלי לפגוע בהוראותיה של התקנה 127ב או 127ג, מקום שהוגשה לרשות למתן רשיונות בקשה על רשיון לפי פקודת התעבורה או כל תקנות שהותקנו לפיה, או לחידוש רשיון או להענקת אישור בדבר העברת רשיון, ונראה לה לרשות המקומית כי –

127ה. כוח לסרב מלהוציא, לחדש או להעביר רשיונות [תיקון: 1946]

(א) הרכב המנועי שאליו מתייחסת הבקשה, נושא עליו סימן נקוב בכל שם; או

(ב) צבעו של הרכב המנועי או כל חלק ממנו שאליו מתייחסת הבקשה יש בו כדי להביא בני-אדם לחשוב כי הרכב המנועי שייך לרשות, תהיה הרשות המקומית למתן רשיונות רשאית, למרות כל דבר שבפקודת התעבורה או כל תקנות שהותקנו לפיה, לסרב מלהוציא או מלחדש אותו רשיון, או לסרב מלהעניק אישור בדבר העברתו של אותו רשיון עד שיסולק או ימחה אותו סימן נקוב בשם, או, הכל לפי הענין, עד שישונה צבעו של אותו רכב מנועי או חלק ממנו, כדי הנחת דעתה של הרשות המקומית למתן רשיונות.

כל אדם העובר על הוראותיה של תקנה 127ב או העובר על כל הודעה שהוצאה לפי תקנה 127ג, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

127ה. עבירות על תקנות 127ב ו-127ג [תיקון: 1946]

שירותי דואר **128.** שר הבטחון רשאי להורות בצו, אם נראה לו הדבר נחוץ או מועיל לטובת שלומו של הציבור, הגנתה של ישראל או קיומו של הסדר הציבורי – כי ייסגרו כל משרדי-הדואר, או מקצתם, או כי יותלו כל השירותים, או מקצתם, שנותנת אותם הנהלת הדואר בכל משרדי-הדואר, או מקצתם.

צווים לפתוח ולסגור מקומות **129.** (1) מפקד צבאי רשאי, בצו –

(א) אם נראה לו הדבר נחוץ או מועיל לעשות כן לטובת שלומו של הציבור, הגנתה של ישראל, קיומו של הסדר הציבורי, או קיומם של ההספקה או השירותים החיוניים לכלל, לדרוש מבעליהם או ממנהליהם של חנויות או של עסקים בדרך-כלל, או של כל מין של חנויות או של עסקים, או של כל חנויות או עסקים נקובים, שיש לו טעם להאמין בהם כי נסגרו עקב סגירה מאורגנת או כללית של עסקים, בין בכל השטח שלו ובין בכל עיר, כפר, שכונה או רחוב נקובים, כי יפתחום ויעסקו בעסקים כרגיל;

(ב) אם נראה לו הדבר נחוץ או מועיל לעשות כן לטובת שלומו של הציבור, הגנתה של ישראל או קיומו של הסדר הציבורי, לדרוש מן המחזיקים במקומות מכל מין או סוג נקובים, או במקומות נקובים, בכל רחבי השטח שלו או בכל עיר, כפר, שכונה או רחוב נקובים, כי יסגרום, יחד עם כל שערים או פתיחות אחרות המובילים אליהם, וישמרום סגורים במשך אותה תקופה שתינקב.

(2) כל אדם, המפר כל צו לפי התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

שירותי טלפון **130.** (1) שר הבטחון רשאי לקבוע הוראות בצו לשם צמצום השימוש בשירותי הטלפון כדי אותם בני-אדם או מיני בני-אדם, שיראם ראויים לכך, או לשם הסדרת השימוש בשירותי הטלפון או הטלת תנאים על-כך, ונוסף על-כך יכול כל צו כזה לקבוע הוראות לשם כפיית הצו מתוך הרשאה לסלק קווי-טלפון או מכשירים ולהיכנס לרכוש לתכלית ההיא או לענין אחר.

(2) כל אדם, שיפר כל צו אשר ניתן לפי תקנת-משנה (1) או כל תנאי שהוטל בכל צו כזה, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

התערבות בעניני חילות **131.** כל אדם, אשר –

(א) יעשה כל מעשה, בשעה שיש לו טעם סביר להאמין, כי זה עלול למנוע חברים לחילות הממשלה או לחיל המשטרה, או בני-אדם העוסקים בביצוע שירותים עיקריים, מלבצע את תפקידיהם, או עלול לפגוע בביצוע הנ"ל; או

(ב) יעשה כל מעשה ביחס לכל אדם, שהוא יודע בו כי הלה חבר לחילות הממשלה או לחיל המשטרה או אדם העוסק בביצוע שירותים עיקריים, בכוונה לעשותו על-ידי-כך בלתי-מוכשר לבצע ביעילות את תפקידיו, או לעסוק ביעילות בעבודתו כאדם שנשתנה כן, הכל לפי הענין,

יאשם בעבירה על התקנות האלה; בתנאי שלא יאשם אדם בעבירה כנ"ל, רק מפני שהוא משתתף בשביתה, או מפתה בדרכי שלום כל אדם אחר להשתתף בשביתה.

כוח לעצור בני-אדם חשודים 132. (1) חדל כל אדם, כשחוקרים אותו שוטר או חבר לחילות הממשלה, הפועלים בשעת מילוי תפקידם, מלהניח את דעתם של השוטר או החבר לחילות הממשלה בדבר זיהותו או בדבר תכליות שלשמן הוא שוהה במקום שבו נמצא, יהיו השוטר או החבר לחילות הממשלה רשאים, אם חושדים הם באדם שהוא שפעל או שהוא עומד לפעול בכל אופן העשוי לפגוע בשלומם של הציבור או בהגנתה של ישראל או בקיומו של הסדר הציבורי, לאסרו עד שתיערכנה חקירות.

(2) לא ייעצר שום אדם – לפי הסמכויות שהוענקו בתקנה הזאת, למשך תקופה שתעלה על עשרים וארבע שעות, אלא בהרשאתו של שוטר בן דרגה שאינה נמוכה מדרגת מפקח, או, בכפיפות למה שנקבע להלן, למשך תקופה של ארבעים ושמונה שעות בסך-הכל: בתנאי שאם נוכח שוטר כזה הנ"ל לדעת, שאי-אפשר להשלים את החקירות הדרושות במשך תקופה של ארבעים ושמונה שעות, יהיה רשאי שוטר בן דרגה שאינה נמוכה מדרגת מפקח משטרה להרשות כי האדם העצור ייעצר מעצר נוסף למשך תקופה נוספת, שלא תעלה על שבעה ימים, ואולם עם מתן כל הרשאה כזאת יודיע תיכף ומיד את הנסיבות למפקח הכללי של המשטרה.

(3) כל אדם שנעצר לפי הסמכויות אשר הוענקו בתקנה הזאת, ייחשב כמי שנמצא במשמורת חוקית, ואפשר לעצרו בכל בית-סוהר, או בכל תחנת-משטרה, או בכל מקום אחר כיוצא באלה, שהורה לתכלית זו, בין בדרך-כלל ובין במיוחד, שר הבטחון.

חקירות מקרי מוות וכו' 133. (1) למרות כל דבר סותר שנאמר בפקודת חוקרי סיבות המוות –

(א) רשאי חוקר מקרי-מוות לוותר על עריכת חקירת מקרה-מוות בדבר גוויתו של כל חבר לחילות הממשלה פרט לגוויה המוטלת בתחומי שיפוטו שפלטו הים ליבשה;

(ב) מקום שנוכח חוקר מקרי-המוות, האחראי לעריכת חקירת מקרה-מוות בדבר גוויתו של כל אדם, לדעת שאותו אדם נהרג כתוצאת פעולותיהם של חילות הממשלה או של חיל המשטרה, שנערכו לתכלית דיכוי הפרת-סדרים, רשאי חוקר מקרי-המוות לוותר על עריכת חקירת מקרה-מוות בדבר גוויתו של אותו אדם.

(2) למרות כל דבר הכלול בכל חוק – מקום שמת חבר לחילות הממשלה בישראל בכל דרך או בכל נסיבות שהן, יהיה מותר לרופא צבאי להוציא תעודת אישור-מיתה בדבר אותו אדם, ואותה תעודת-אישור – לאחר שתיחתם חתימת-אישור משם הקצין המפקד – תשמש הרשאה מלאה ומספקת כדי לקבור את גוויתו של אותו אדם.

(3) למרות כל הכלול בכל חוק, יהיה מותר למפקד צבאי לצוות כי גוויתו של כל אדם תיקבר באותו מקום שהמפקד הצבאי יורה. המפקד הצבאי רשאי באותו צו להורות מי-ומי יקבור אותה גוויה ובאיזו שעה תיקבר. הצו האמור יהיה הרשאה מלאה ומספקת לקבורתה של אותה גוויה, וכל אדם העובר על אותו צו או מפריע לו יאשם בעבירה על התקנות האלה.

בוטל מכללא לפי סעיפים 11 ו-12 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ה-1948.

133.א.

[תיקון: תש"ח]

(1) כל אדם, אשר –

134.

מעשים מטעים והטעייה

(א) יעשה כל מעשה המחושב להעלות על הדעת בשקר, כי הוא או כל אדם אחר פועלים או אינם פועלים (בין בדרך-כלל ובין בתפקיד מיוחד) בשירותה או מטעמה של הממשלה או בשירותה או מטעמה של ממשלה זרה, או כחבר לחיל המשטרה או לגדוד מכבי אש, או בשירותו או מטעמו של מפעל העוסק בביצוע שירותים חיוניים, או

(ב) יעשה, ביחס לכל רכוש, כל מעשה המחושב להעלות על הדעת בשקר, כי הרכוש שייך או אינו שייך לממשלה, או נמצא או אינו נמצא בחזקתה או בשליטתה של הממשלה, או מויין, נבחר או יוחד או שלא מויין ולא נבחר ולא יוחד מטעם

הממשלה לתכלית מיוחדת, או

(ג) יעשה, כל מעשה שבאמצעותו תימסרנה, או עלולות להימסר, לקהל – או לכל חלק ממנו – הוראות, הדרכות או ידיעות המיומרות בשקר כי הוצאו או ניתנו כהלכה לתכליות הקשורות אל הגנתה של ישראל או אל הבטחת שלומו של הציבור או הסדר הציבורי, או

(ד) יתן כל אות-הגנה באופן אחר מאשר לתכלית אשר לשמה הורשה מתן האות ההוא בידי שר הבטחון או מטעמו, או בידי רשות שהוגדרה בתקנה 80, או באופן אחר מאשר בנסיבות שבהן הורשה מתן האות כנ"ל, או יעשה כל מעשה, או יודיע כל הודעה כשיהיה לו טעם סביר להאמין כי המעשה או ההודעה עלולים להביא לידי כך שיינתן אותו באופן אחר מאשר לתכלית ההיא או באופן אחר מאשר בנסיבות ההן, או יעשה כל מעשה, כשיהיה לו טעם סביר להאמין שעלולים לטעות ולחשוב את המעשה למתן אות כזה, או

(ה) יעשה כל מעשה, או יודיע כל הודעה, כשיהיה לו טעם סביר להאמין כי המעשה או ההודעה עלולים להטעות אדם בביצוע תפקידים מותרים כל-שהם הקשורים אל הגנתה של ישראל או אל הבטחת שלומו של הציבור או הסדר הציבורי,

יאשם בעבירה על התקנות האלה: בתנאי שהוראותיה של פסקה (א) לא תחולנה על כל דבר שעשו כל עובדי הממשלה או שוטר, הפועלים בשעת מילוי תפקידם.

(2) בתקנה הזאת הביטוי "אות-הגנה" פירושו כל אות שהורשה בידי שר הבטחון או מטעמו לשמש לכל תכלית הקשורה אל הגנתה של ישראל או אל הבטחת שלומו של הציבור או הסדר הציבורי, והוא כולל כל אות שעת-חירום או אות הפסקת שעת-חירום כפי שהוגדרו בתקנה 80.

(1) 135. מכירת משקה משכר
למרות כל דבר הכלול בפקודת מכירת משקאות משכרים, 1935, רשאי מפקד צבאי בצו לאסור, לצמצם או להסדיר מכירת משקאות משכרים לחילות הממשלה ולחיל המשטרה, ובלי לפגוע בכללותה של הסמכות הזו אפשר ליתן כל צו כזה על –

(א) מכירת כל סוג של משקה משכר או מכירת משקה משכר בכלל;

- (ב) מכירה לשם צריכה במקום המכירה או צריכה מחוץ למקום המכירה;
- (ג) מכירה במקומות שיש עליהם רשיון בכלל, או במקומות שיש עליהם רשיון בכל שטח נקוב או במקומות נקובים שיש עליהם רשיון;
- (ד) מכירה לחברים לחילות הממשלה ולחיל המשטרה בכלל או לכל סוג של חברים לחילות הממשלה או לחיל-המשטרה;
- (ה) מכירה בכל צירוף של אותן נסיבות.

(2) כל אדם, המפר כל צו לפי התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(1) מפקד צבאי רשאי להורות לבעליו של כל מוסד או לאדם שבידו השליטה עליו או הנהלתו –

(א) לשים לראווה למשך אותה תקופה, שהמפקד הצבאי יקוב אותה, במקום ניכר לעין על הדלת או הכניסה לאותו מוסד או סמוך לה הודעת "מחוץ לתחום", שתהיה ערוכה באותן מלים של אותה מידה, שתהיינה עשויות להינקב כנ"ל, כדי להראות כי המקום נמצא מחוץ לתחום שבו מותרים לבוא חברים לחילות הממשלה; או

(ב) להסיר ולשמור כי תהיה מוסרת, במשך אותה תקופה שהמפקד הצבאי יקוב אותה, כל הודעה שתושם לראווה במקומו או ליד מקומו של אותו מוסד, והיא מראה או נוטה להראות כי המקום הוא בתחום שבו מותרים לבוא חברים לחילות הממשלה.

(2) כל אדם המפיר הוראה שניתנה לפי תקנת-משנה (1) יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(3) בתקנה הזאת "מוסד" פירושו כל מלון, בית-אוכל, פנסיון, בית-מחסה, בית אושפיזים, בית-לינה, מסעדה, קפה, בית-קפה, חדר-תה, בר, מזנון, מועדון, קנטינה או מקום כיוצא מאלה שנותנים בהם התאכסנות או שמכינים בהם מאכל או משקה למכירה או שהם נמכרים בהם לצריכת בני-אדם.

(1) כל אדם אשר בשעה שאינו חבר לחילות הממשלה או חבר לחיל המשטרה, הפועלים בשעת מילוי תפקידם –

שימת-הודעות מסויימות לראווה **135.א.**
 בידי מוסדים מסויימים
 [תיקון: 1946]

ידיעות בעלות ערך-צבאי **136.**

- (א) משיג, או
- (ב) רושם רשומה, או
- (ג) מודיע לכל אדם אחר, או מפרסם, או
- (ד) מחזיק בידו כל תעודה או כל רשומה אחרת שהיא, המכילות – כל ידיעות שהינן, ידיעות בדבר כל ענין מן הענינים הבאים, היינו: מספרם, תיאורם, זיונם, ציודם, סידורם, תנועתם או מצבם של כל חיל מחילות הממשלה או שוטריה, או אניותיה, כלי-רכבם או אווירונים או פעולותיהם המתוכננות לעתיד, או שבוייהם או תחמושת המלחמה אשר להם או כל אמצעים להגנתו או לביצורו של כל מקום לשם הממשלה, או כל ידיעות אחרות שיש להן, או מיומר בהן שיש להן, ערך צבאי,

יאשם בעבירה על התקנות האלה.

- (2) בלי לפגוע בכללותה של פסקה (ג) של תקנת-משנה (1) ייחשב אדם, הנותן או שולח אות הנראה או אות אחר או בשורת-הודעה בכל אמצעי שהוא, או בא בקשרים עם כל אדם אחר באותו אופן או באותן נסיבות או באותם אמצעים, שבהם הוא עלול להעביר ידיעות לכל אדם כאילו מסר את הידיעות לאדם אחר בגדר פירושה של הפסקה.

מפקד צבאי רשאי, בצו –

- (א) לאסור, לצמצם או להסדיר את קנייתם ומכירתם של כלי-יריה, תחמושת או חמרי נפץ או את העיסוק בהם בדרך אחרת, בשטח הנקוב בצו;
- (ב) להורות לכל אדם, שבחזקתו או במשמרו נמצאים, בשטח הנקוב בצו כלי-יריה, תחמושת או חמרי-נפץ, שישמרם במקומות שנתאשרו בהתאם לצו;
- (ג) לבטל או להתלות כל רשיון, שהוצא לפי סעיף 15 של פקודת כלי-היריה, או כל רשיון לשאת כלי-יריה או להשתמש בו, שניתן לפי הפקודה ההיא, או להורות שתהיה נפקות לכל רשיון כזה בכפיפות לאותם תנאים שיינקב בצו, ורשאי

(1) .137

כלי-יריה, וכו'
[תיקון: 1947]

להחרים ולעכב כל כלי-יריה שבגיננו הוצא רשיון כזה.

- (2) כל אדם, המפר כל צו שניתן לפי תקנת-משנה (1), יאשם בעבירה על התקנות האלה.
- (3) רשות הנותנת רשיונות לפי פקודת כלי-יריה או מפקד צבאי רשאים להעניק לכל אדם רשיון לשאת כלי-יריה, אחד או רבים, שפרטיהם יהיו רשומים ברשיון, בכפיפות לאותם תנאים שיהיו רשומים כנ"ל. לכל אדם, המפר כל תנאי כזה, יאשם בעבירה על התקנות האלה.
- (4) למרות כל דבר הכלול בסעיף 11 של פקודת כלי היריה, יהיה מותר להעניק רשיון לשאת רובה-ציד לפי הפקודה ההיא לכל אדם, אף-על-פי שהלה אינו מחזיק ברשיון-ציד לפי הפקודה ההיא.
- (5) בתקנה הזאת יכלול המונח "חומר-נפץ" כל חמרי-נפץ מפוצצים פרט לאבקת-שריפה שחורה, כפי שהוגדרה בתקנות המלאכות והתעשיות (ייצור אבקת-שריפה שחורה), 1940; ויכלול גם חנקת-נתרון (ניטרת-צ'ילי), חנקת-אמוניון, ניטרו-נפטלינים, ניטרו-בנזינים, ניטרו-טולואנים, ניטרו-גליסרינים, ניטרו-גלוקוזים, ניטרו-צלולוזים וניטרו-פינולים.

(1) **137א.** מסירת כלי-יריה [תיקון: 1947] מקום אשר – לפני תחילת תקפן של תקנות ההגנה (שעת חירום) (תיקון מס' 11), 1947, – ביטלו מפקד צבאי או ממונה על מחוז, לפי הוראותיה של תקנה (8)3 מן התקנות לשעת-חירום, 1936, או לפי תקנה 137(1)ג) מן התקנות האלה, רשיון שהוצא לפי סעיף 15 לפקודת כלי היריה, או כל רשיון לשאת כלי-יריה או להשתמש בו, שהוצא לפי אותה פקודה, או ביטלו רשות למתן רשיונות לפי פקודת כלי-היריה או מפקד צבאי כל רשיון לשאת כלי-יריה אחד או יותר מאחד, שהוענק לפי תקנה 137(3) מן התקנות האלה, אולם הכלי או הכלים של כלי-יריה, שבגינם הוצא או הוענק אותו רשיון, לא נמסר או לא נמסרו לקצין הממונה על תחנת-משטרה, כי אז צריך המחזיק באותו רשיון –

(א) להדביק על הקת של אותו כלי-יריה או של כל אחד ואחד מאותם כלים של כלי יריה, הכל לפי הענין, תווית שעליה יצויינו שמו ומקום-מושבו, וכן תיאורו של כלי-היריה, וכן

(ב) למסור במשך ארבעה-עשר יום מתאריך תחילת תקפן של תקנות ההגנה (שעת-חירום) (תיקון מס' 11), 1947, אותו כלי או כלים של יריה לקצין הממונה על

תחנת-המשטרה הקרובים ביותר למקום-מושב של אותו מחזיק.

(2) מקום אשר, בזמן תחילת תקפן של תקנות ההגנה (שעת-חירום) (תיקון מס' 11), 1947, או לאחריה, ביטלו מפקד צבאי או ממונה על מחוז כל רשיון שהוצא לפי סעיף 15 של פקודת כלי-היריה או כל רשיון לשאת כלי-יריה או להשתמש בו, שהוצא לפי אותה פקודה, או ביטלו רשות למתן רשיונות לפי פקודת כלי-היריה או מפקד צבאי כל רשיון לשאת כלי-יריה אחד או יותר מאחד, שהוענק לפי תקנה 137(3) מן התקנות האלה, כי אז צריך המחזיק באותו רשיון –

(א) להדביק על הקת של אותו כלי-יריה או של כל אחד ואחד מאותם כלי-יריה, הכל לפי הענין, תווית שעליה יצויינו שמו ומקום-מושב, וכן תיאורו של כלי-היריה, וכן

(ב) למסור, במשך ארבעה-עשר יום מזמן קבלת ההודעה על אותו ביטול מאותם מפקד צבאי או ממונה על מחוז או רשות למתן רשיונות, הכל לפי הענין, אותם כלי או כלים של כלי-יריה לקצין הממונה על תחנת-המשטרה הקרובה ביותר למקום-מושב של אותו מחזיק.

(3) הקצין הממונה על כל תחנה ותחנה מתחנות המשטרה ינהל, או יגרום שיתנהל, פנקס על כל כלי-היריה הנמסרים לו לפי הוראותיהן של תקנות-משנה (1) ו-(2) ואותו פנקס יכיל –

(א) את שמו ומקום-מושב של המחזיק ברשיון, שהוצא בגין כל כלי-יריה כזה:

(ב) את תיאורו של כל כלי-יריה, וכן

(ג) את תאריך מסירתו של כל כלי-יריה כזה באותה תחנת-משטרה.

מקום שבזמן כל-שהוא –

(א) לפני תחילת תקפן של תקנות ההגנה (שעת-חירום) (תיקון מס' 11), 1947, מסר המחזיק בכלי-יריה לקצין הממונה על תחנת-משטרה אותו כלי-יריה, שהרשיון שהוצא בגינו בוטל לפי הוראותיה של תקנה 8(3) מן התקנות לשעת-חירום, 1936 או של תקנה 137(1)(ג) מן התקנות האלה, או שבוטל הרשיון שהוענק

137.ב.

מה ייעשה בכלי-יריה
[תיקון: 1947]

(1)

בגיננו לפי תקנה 137(3) מן התקנות האלה, או

(ב) בזמן תחילת תקפן של תקנות ההגנה (שעת-חירום) (תיקון מס' 11), 1947, או לאחריה, מחרים או מעכב מפקד צבאי כלי-יריה שהרשיון שהוצא בגיננו בוטל לפי תקנה 137(1)(ג) מן התקנות האלה, או שבוטל הרשיון שהוענק בגיננו לפי תקנה 137(3) של התקנות האלה, או שהמחזיק באותו רשיון מוסר את כלי-היריה לקצין הממונה על תחנת-משטרה, רשאי המפקח הכללי של המשטרה, למרות כל דבר הכלול בפקודת כלי-היריה או כל תקנות שהותקנו לפיה, להכריע לפי שיקול-דעתו המוחלט –

(I) אם יושמד אותו כלי-יריה או יסולק באופן אחר, וכן, על אופן השמדתו או סילוקו, הכל לפי הענין;

(II) אם ישולמו כל פיצויים לכל אדם תמורת אותו כלי-יריה, ואם ישולמו, האופן שבו יידרשו בני-אדם להגיש תביעות על פיצויים כאלה, על האופן והזמן שבהם תוגשנה אליו תביעות ועל סכומם של אותם פיצויים.

(2) מקום שהמפקח הכללי של המשטרה מכריע לפי הוראותיה של תקנת-משנה (1) שישתלמו פיצויים לכל אדם בגין כל כלי-יריה, יגיש לחשב הכללי העתק מאותה הכרעה החתום בידו, והחשב הכללי יתן הרשאה על תשלומם של אותם פיצויים בהתאם לכך.

(3) כל הכרעה שהכריע המפקח הכללי של המשטרה לפי תקנת-משנה (1) תהיה סופית, ולא תהיה כפופה לשום הליכים בבית-משפט כל-שהוא.

(1) יהיה מותר למפקח הכללי של המשטרה, למרות כל הוראה בכל חוק האומרת את ההפך, להורות כי כל חומר-נפץ או חומר אשר, לפי דעתו, עשוי לשימוש בייצור חמרי נפץ, או כל כלי-יריה שאין עברו רשיון, או כל תחמושת (יהיה המחזיק בהם או המשגיח עליהם מי שיהיה) יושמדו

137.g. סמכויות נוספות של המפקח הכללי של המשטרה בנוגע לחמרי נפץ, כלי-יריה ותחמושת

[תיקון: 1948]

או שיטופל בהם באופן אחר, ולהורות את אופן ההשמדה או הטיפול כאלה ולנקוט בכל אותם צעדים שיראו אותם נאותים (לרבות תפישת החומר, כלי-הנשק או התחמושת, בכל מקום אשר יימצאו בו) כדי לבצע השמדה או טיפול כאלה.

(2) כאשר המפקח הכללי הורה את השמדתם של כל חומר, כלי-נשק או תחמושת, או הטיפול בהם, הוא רשאי להורות כי ישולם פיצוי לכל אדם בעד אותם חומר, כלי-נשק או תחמושת, ואת האופן בו יידרשו אנשים להגיש תביעות לפיצוי כזה, והאופן והזמן שבהם תביעות כאלה יוגשו אליו, ואת סכומו של אותו פיצוי.

(3) כאשר הורה המפקח הכללי של המשטרה כי פיצוי ישתלם לאיזה אנשים כאמור לעיל, יעביר לחשב הכללי העתק הוראתו, והחשב הכללי יגרום לתשלום הפיצוי בהתאם לכך.

(4) כל הוראה מאת המפקח הכללי של המשטרה תהיה סופית ולא תהיה כפופה לכל הליכים בכל בית-משפט.

בוטלה.

.138

[תיקון: תשי"ד]

(I) רשות הנמלים, כמוגדרת בפקודת הנמלים, רשאית לאסור על כל אניה מלהיכנס לשום מבוא-ים, שום חלק של מבוא-ים, או שום חלק של המים הטריטוריאליים של ישראל.

.a138

שליטה על ספינות במים
הטריטוריאליים של ישראל
[תיקון: 1948]

(II) רשות הנמלים, כמוגדרת בפקודת הנמלים, רשאית להורות את רב-חובלה של אניה, או שום אדם הממונה או עובד בה, שבתחומי המים הטריטוריאליים של ישראל, ללכת אל כל מבוא-ים או כל מעגן או מקום-עגינה ליד רציף שבתחומי כל מבוא-ים של ישראל ורשאית היא ליתן הוראות בדבר האופן והזמן שבהם ילך באניתו אל שום אניה, רצופת, מזח או מקום אחר בישראל, או יקרב אליהם או ינוח לצידם או ינוע מהם; בדבר האניה, הרצופת, הרציף, המזח או המקום האחר שילך אליהם באניתו, כדי להוריד בה או להעלות ממנה נוסעים, או לטעון בה או לפרק ממנה סחורות; בדבר טיב הסחורות שיטען או יפורק אל, מן או ליד האניה, הרצופת, הרציף, המזח, או בדבר דרך הורדתם של נוסעים או סחורות בשום אניה או דרך העלתם ממנה, רשות הנמלים רשאית גם להורות את רב-חובלה וכל אדם הממונה על אניה או על שכירת הצוות שלה בתוך המים הטריטוריאליים של ישראל להטעין מחדש סחורות כל-שהן שפורקו

בישראל או במים הטריטוריאליים שלה, ואשר, לדעת רשות הנמלים, לא היה צריך לפרקן כך, או הוא רשאי להורות את רב-החובל או את האדם האחר כאמור לעיל, לבלי-פרק סחורות כל-שהן בישראל או במים הטריטוריאליים שלה, או הוא רשאי להורות את רב-החובל או את האדם האחר כאמור לעיל, מיד להוציא את האניה מתוך המים הטריטוריאליים של ישראל, ולהורות את הדרך שבה עליו לעשות כך.

(III) רב-חובלה של שום אניה, או אדם הממונה עליה, המפרים שום איסור שהותקן לפי תקנת-משנה (I) של התקנה הזאת, ורב-חובלה של אניה, או שום אדם הממונה על אניה או עובד בה, החדלים מלציית לשום הוראה שניתנה לפי תקנת-משנה (II) של התקנה הזאת, יאשמו בעבירה על התקנה הזאת, ויהיו צפויים למאסר לפרק-זמן שלא יעלה על שמונה שנים או לקנס שלא יעלה על אלפיים לירות, או לאותם שני ענשים כאחד.

(IV) התקנה הזאת באה להוסיף על הוראותיה של פקודת הנמלים ולא לגרוע מהן.

(1) כל אדם, אשר בשעה שאינו חבר לחילות הממשלה או חבר לחיל-המשטרה, הפועלים בשעת מילוי תפקידם –

.139

פגיעות ברכוש וכו'

(א) פוגע, או עושה כל מעשה המחושב לפגוע, או למנוע את השימוש או הפעולה הנאותים, בכל בנין ציבורי, מסילת-ברזל, תעלה, גשר, דרך, מסילת-טראם, כלי-רכב, קו טלגראף או טלפון או מכשיר אלחוטי, כבל, או מוסדה, מכרה, חנות, בית-חרושת, מפעל-מים, תחנה מחוללת חשמל, או כל מפעל או מוסדה המשמשים או מסוגלים לשמש לסידורם, להספקתם, להחסנתם או להעברתם של מזון, דלק, תחמושת, מים, אור, חום או כוח.

(ב) מתקרב, או נמצא בשכנות, או נכנס לכל מקום או רכוש כאלה הנ"ל, בכוונה לפגוע בהם, יאשם בעבירה על התקנות האלה, אלא-אם יוכיח שפעל בהרשאה מותרת או בהזדמנות מותרת.

(2) לצרכיה של פסקה (ב) מתקנת-משנה (1) ייחשב אדם כאילו הוא מתכוון לעשות מעשה-פגיעה כמתואר בפסקה האמורה, אם עקב היותו מחזיק בכל חפץ נפיץ או מבעיר או נשק העלול לגרום

מיתה או קלע מסוכן, או עקב נסיבות המקרה באופן אחר, או עקב התנהגותו, בא בית-המשפט לכלל דעה שכוונתו היתה לעשות אותו מעשה-פגיעה.

מקום שלדעת הממונה על המחוז נעשה כל בנין או חלק של בנין, המשמש לדיורם של בני-אדם, בלתי-ראוי לדיור כזה, בתוצאת כל מעשה טרור או כל מעשה שנעשה בידי כל חבר לחילות הממשלה או לחיל-המשטרה למען עמוד בפני כל התקפת-אימתנים שחוששים לה, או כדי להגן על בני-אדם או רכוש מפני סכנות הכרוכות בהתקפה כזאת, רשאי הממונה על המחוז, לפי שיקול-דעתו המוחלט, להרשות כל אדם לבצע אותם תיקוני-בדק באותם בנין או בחלק מבנין, שיהיו דרושים לחלוטין, לדעת הממונה על המחוז, כדי לעשות אותם בנין או חלק של בנין ראויים לדיורם של בני-אדם.

תיקון-בדק בניינים מסויימים
[תיקון: 1946] **139.א**

כל אדם המפריע לכל חבר לחילות הממשלה או לכל שוטר, הפועלים בשעת מילוי תפקידם, או לכל אדם המשתמש בכל סמכויות או המבצע כל תפקידים שהוענקו לו או הוטלו עליו בתקנות האלה, או בכל צווים, הוראות, דרישות או הודעות שלפיהן, או הממלא באופן אחר תפקידים מותרים הקשורים אל שלומו של הציבור, הגנתה של ישראל, קיומו של הסדר הציבורי או לקיומם של ההספקה או השירותים החיוניים לכלל, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

הפרעה **140.**

(1) כל אדם, אשר –

הדחת בני-אדם שלא ימלאו את
חובתם **141.**

(א) משתדל להדיח בני-אדם הנמצאים בחילות הממשלה או בחיל-המשטרה, או העוסקים בביצוע שירותים עיקריים, מלמלא את חובתם, או לעורר בין אותם בני-אדם אי-שביעות-רצון העלולה להביאם לידי הפרת חובתם, או

(ב) יש באחזתו או בשליטתו – מתוך התכוונות להפר, או לסייע להפר, לחזק ידי מפיריה, או ליעץ או להשיג את הפרתה של פסקה (א) – כל תעודה בת טיב כזה, שהפצת העתקיה בין כל בני-אדם כאלה הנ"ל עשוייה להורות הפרה כזאת,

יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(2) תביעה על עבירה לפי התקנה הזאת לא תיערך אלא בהסכמתו של היועץ המשפטי לממשלה.

(1) כל אדם, אשר –

תעמולה **142.**

(א) משתדל, בין בעל-פה ובין באופן אחר, להשפיע על דעת הקהל (בין בישראל ובין במקומות אחרים) באופן העלול להיות פוגע בשלומו של הציבור, בהגנה או בקיומו של הסדר הציבורי, או

(ב) עושה פעל כל-שהוא, או יש באחיזתו חפץ כל-שהוא, מתוך כוונה לעשות, או להקל את עשייתה של, כל השתדלות כזאת,

יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(2) תביעה על עבירה לפי התקנה הזאת לא תיערך אלא בהסכמתו של היועץ המשפטי לממשלה.

(1) כל אדם, אשר – ללא הרשאה מותרת או צידוק סביר, וחובת הוכחה לכך תהיה מוטלת עליו –

(א) יעכב, יקנה, יחליף או יקבל מכל חבר לחילות הממשלה או לחיל-המשטרה או מכל עריק מכל חילות כאלה או מכל אדם, הפועל מטעמם או בשמם של כל בני-האדם הנ"ל, או

(ב) יתבע בפה או ישיא אחד מבני-האדם האמורים למכור, לסלק, או להעביר מרשותם, או

(ג) יהיה מועבד בידי אחד מבני-האדם האמורים, בהיותו יודע בו שהוא משתייך לאחד מאותם החילות או שהוא עריק מאחד מאותם החילות, כדי למכור, לסלק, או להעביר מרשותם, או

(ד) יעכב, ימכור, יחליף, ימסור, יסלק, יקבל או יחזיק ברשותו – כל נשק, תחמושת, חמרי-נפץ, מלבושים, צרכי ציוד פרטי, מדליות או צרכים אחרים, שספקו לשימושם של אחד מן החילות האמורים או כל חפץ, שהוא רכושה של ממשלת ישראל או של כל מחלקה שלה, או כל חפץ שהיה מצוי באספקתם, או יובא לישראל לשימושם, של מוסדות הצי, הצבא או חיל-האוויר,

יאשם בעבירה על התקנות האלה, ולמרות כל דבר הכלול בסעיף 3 של פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה לפי כתב-אישום) יהיה עשוי לעמוד מיד לדין בפני בית-משפט מחוזי,

חזקה ועיסוק שלא-בהיתר בכלי-143.
יריה וכו' השייכים לחילות צבא
או משטרה

ומשיתחייב בדין יהיה צפוי למאסר של עשר שנים.

- 143.א.** הימלטות ממשמורת
[תיקון: 1946]
- כל אדם שיימלט ממשמורת כל-שהיא, שבה הוא נתון כחוק, יאשם בעבירה על התקנות האלה.
- 143.ב.** זיהוי
[תיקון: 1946]
- כל אדם ימסור, משידרשו ממנו כל חבר לחילות הממשלה או כל שוטר, הפועלים בשעת מילוי תפקידם, לעשות כן, את שמו וכתבתו הנכונים ויראה את תעודת-הזהות אשר לו וכל ניירות אחרים שבחזקתו, שלפיהם יוכלו לזהותו אותם חבר לחילות הממשלה או שוטר; ואם יחדל מלעשות כן יאשם בעבירה על התקנות האלה.
- 143.ג.** הכרח
[תיקון: 1946]
- (1)** כל אדם אשר –
- (א)** מאיים על אחר בגרם חבלה בגופו, או נזק לשמו הטוב, או לרכושו, או לגופו או לשמו הטוב של כל מי שאותו אדם מעונין בו בכוונה לגרום חשש לאותו אדם, או להניע אותו אדם לעשות כל מעשה שאינו מחוייב לעשותו לפי החוק, או לחדול מעשות כל מעשה, שהאדם ההוא זכאי לעשותו לפי החוק, כאמצעי להימנע מהוצאת אותו איום לפועל, או
- (ב)** מאיים באופן דומה ומתוך כוונה דומה על בני-אדם בדרך-כלל או על בני-אדם מכל סוג או מין, או
- (ג)** הוא המו"ל, העורך או המדפיס של כל עתון, חוברת או תעודה אחרת המכילים כל איום כזה, כנזכר בפסקאות (א) או (ב),
- יאשם בעבירה על התקנות האלה.
- (2)** לצרכיה של התקנה הזאת, ייחשב אדם שהוא מדפיס עתון, חוברת או תעודה אחרת, אם הוא מכין אותם מתוך הדפסה, ליתוגראפיה, העתקה במכונת-כתיבה, צילום או כל דרך אחרת של הצגת חומר או העתקתו.
- 143.ד.** מכשירי מסירה אלוטניים
[תיקון: 1946]
- כל אדם שיהיו בחזקתו או בשליטתו כל מכשיר-מסירה אלוטניים או כל חלק של מכשיר כזה, בלי שהורשה על-כך בתעודת-היתר שהוענקה בידי מפקד צבאי או מטעמו, או באופן אחר מאשר בהתאם לדבריה

ולתנאייה של כל תעודת-היתר כזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

144. כוח להשיג ידיעות
- (1) כל אדם – לאחר שקיבל הוראה על-כך מאת ממונה על מחוז או מפקד צבאי, או מטעמם, ימציא או יראה לאותם רשות או אדם, שיינקבו בהוראה, כל אותם ידיעות או חפץ שברשותו, שהם ידיעות או חפץ, שבהם סבור האדם הנותן את ההוראה כי מן הנחוץ או המועיל, לטובת שלומו של הציבור, ההגנה או קיומו של הסדר ציבורי – לקבלם או לבחנם, ואם מפר אדם כל הוראה כזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.
- (2) תביעה על עבירה לפי התקנה הזאת לא תיערך אלא בהסכמתו של היועץ המשפטי לממשלה.
145. כניסה לקרקע ובדיקתה
- כל חבר לחילות הממשלה, הפועל בשעת מילוי תפקידו, וכל אדם שהרשהו על-כך ממונה על מחוז או מפקד צבאי –
- (א) רשאים להיכנס לכל קרקע לצורך שימוש בסמכות מן הסמכויות, שהוענקו לגבי הקרקע ההיא בתקנות האלה.
- (ב) רשאים להיכנס לכל קרקע ולבדקה, כדי להחליט אם יש להשתמש באחת מאותן הסמכויות לגבי הקרקע, ואם יש – באיזה אופן, וכן
- (ג) רשאים הם לעבור על-פני כל קרקע (עם בעלי חיים וכלי-רכב או בלעדיהם) לשם כל תכלית הקשורה אל הבטחת שלומו של הציבור, הגנתה של ישראל, קיומו של הסדר הציבורי או דיכויים של התקוממות, מרד או מהומה, או קיומם של ההספקה או השירותים החיוניים לכלל.
146. ידיעות כוזבות
- כל אדם אשר –
- (א) מוסר הרצאת-דברים כוזבת או תיאור כוזב, או משתמש בכל עבודה, דין-וחשבון או תעודה, הכוזבים באיזה פרט חשוב, לשם תכלית הקשורה בתקנות האלה, או בכל צו, הוראה, דרישה, הודעה או מינוי שלפיהן, או בתשובה על כל דרישה שנדרשה בהמשך לכל תקנה מן התקנות האלה, או
- (ב) מזייף או משתמש, או משאיל או מניח לכל אדם אחר להשתמש, בכל תעודה שהוצאה לצרכיהן של התקנות האלה, או של כל צו, הוראה, דרישה, הודעה או מינוי שלפיהן,

יאשם בעבירה על התקנות האלה.

- פיקוח על חבר עובדים צבאיים 146א. [תיקון: 1946]
- (1) למרות כל דבר הכלול בכל חוק אחר, רשאי פקיד מורשה (כמוגדר להלן בזה) לדרוש מכל אדם, שהוא חבר לחילות הממשלה הנכנס או העומד להיכנס לישראל, או שבו יש לו טעם לסבור כי נכנס זה מקרוב לישראל, בין שאותו אדם הוא במדים ובין שאיננו במדים –
- (א) למסור אותם ידיעות ופרטים על שמו, דרגתו, יחידתו, מקום-יעודו והרשאתו להיכנס לישראל,
- (ב) לעשות דרכו למחוז-חפצו באותה דרך ובאותו אופן,
- (ג) להתייצב בפני אותן רשויות אזרחית או צבאית באותם זמנים ובאותו אופן, כפי שיורה הפקיד המורשה.
- (2) כל אדם החדל מלמלא אחר כל דרישה של פקיד מורשה, שנדרשה בהמשך לתקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.
- (3) בתקנה הזאת יהיה פירושו של הביטוי "פקיד מורשה" כל חבר לחילות הממשלה, הפועל בשעת מילוי תפקידו.

זיהוי בני-אדם נתונים במשמר 147.

כל אדם, שנעצר לפי תקנה 111, וכל אדם הנמצא במשמורת מפני שנחשד על עברו עבירה על התקנות האלה, וכל אדם שנתחייב בדין על עבירה על התקנות האלה, יהיה אפשר – בלי לפגוע בכל סמכות מן הסמכויות האחרות בענין זה – לצלמם, למדדם ולבדקם, וכל שוטר רשאי לקחת את טביעת אצבעותיהם ואגודליהם. התצלומים שייעשו יכולים לכלול תצלום מפנים במלואם, תצלום-מצד אמיתי ותצלום לכל אורך הגוף. המדידות שתיערכנה יכולות לכלול גובה במעומד וגדלם ומקומם, בייחסם זה לזה, של כל צלקת וסימן מובהק בכל חלק מן הגוף. הבחינה שתיערך תהיה כל בחינה הנחוצה כדי לגלות כל צלקת וסימן מובהק כאלה הנ"ל. טביעות אצבעות ואגודלים שתילקחנה תהיינה של נימיהם החיצוניים של האצבעות והאגודלים, או של האצבעות והאגודלים גם יחד של כל אחת משתי הידיים, או של שתיהן כאחת. לא יפורסם תצלום שצולם בהתאם לתקנה הזאת, אלא לשם מציאת-מקומו של האדם הנוגע בדבר, ולא יראו אותו לשום אדם, אלא לשוטר או לפקיד של ממשלת ישראל או לחבר לחילות הממשלה, הפועלים בשעת מילוי תפקידם, או לאדם שהרשהו לראותו אחד מבני-האדם הנ"ל, הפועל מכוח תפקידו.

147.א. ערער על תקפן של החרמות
[תיקון: 1947]

מקום שבתוקף התקנות האלה, או בתוקף כל תיקון לכל פקודה שנעשה בתקנות אלה, הוחרם כל רכוש, בין מטלטלים ובין מקרקעים, אלא שבית המשפט לא ציווה או לא קיים התראה כזאת, לא ידון שום בית משפט או שום פקיד ממשלה בכל קושיה על תקפה של החרמה, אלא אם כן התביעה המשפטית או ההליכים, שבהם מעררים על תקפה של ההחרמה, הוחל בהם לא יותר משלושה חדשים לאחר שאדם המערער על התוקף ידע לראשונה על דבר ההחרמה; ולצרכי התקנה הזאת, בלי לפגוע בכללותה של ההוראה שלעיל ייחשב אדם כאילו הוא יודע על דבר החרמתו של כל רכוש, אם נמסרה מאת הרשות התובעת את ההחרמה, או מטעמה, הודעה בכתב לו או לקודמו בזכות הקניין, אם בדרך אישית או במכתב הערוך על שמו או על שם קודמו בזכות-הקניין אל מקום-מגוריו או מקום-עסקיו הרגיל או הידוע לאחרונה, או אם הודעת ההחרמה נתפרסמה ברשומות.

חלק ט"ו: שטחים ניתנים לשליטה

148. חלות חלק ט"ו
[תיקון: 1947]

הממשלה רשאית מזמן לזמן להטיל בצו את הוראותיו של החלק הזה על כל שטח או שטחים בישראל, שיינקבו בצו, מכל-מקום בכפוף לשינויים כל-שהם (בין בדרך הוספה, הוצאה מן הכלל, שינוי, ובין בדרך אחרת), שיינקבו בצו, או בכל צו שלאחריו, שיחולו על כל שטח נדון כזה. להוראותיו של החלק הזה תהיה נפקות ביחס לכל שטח נדון כזה, בכפיפות לכל שינויים שניקבו כן.

149. הגדרות
[תיקון: 1947]

בחלק זה –

"בית משפט" פירושו כל בית-משפט שאינו בית-משפט דתי, בית משפט צבאי, או בית – משפט עירוני;

"ממונה על מחוז" פירושו ממונה על מחוז שבמחוזו נמצא כל השטח הנתון לשליטה או כל חלק ממנו, והוא כולל משנה לממונה על מחוז וסגן ממונה על מחוז שהופקדו במחוז ההוא;

"משרד ממשלתי" פירושו כל משרד, בנין או מוסד ממשלתיים, לרבות תחנות מסילות ברזל, אך למעט כל תחנת-משטרה או כל משרד, או בנין, או מוסד של מועצת עירייה או מועצה מקומית;

"שטח נתון לשליטה" פירושו כל שטח או שטחים שעליהם הוטלו הוראותיו של החלק הזה ובהם הן עומדות בתקפן (בשינוי או ללא שינוי) מכוח תקפו של כל צו לפי תקנה 148.

150. סגירת משרדים ממשלתיים
[תיקון: 1947]

(1) בכפיפות לכל הוראות שיינתנו ע"י ממונה על מחוז, יהיה ויישאר כל משרד ממשלתי, שבשטח הנתון לשליטה – סגור בפני הציבור ולא הממשלה ולא שום פקיד ציבורי מכוח תפקידו יהיו

חייבים חובה כל-שהיא, כלפי בני הציבור, לעשות כל ענין הנעשה כרגיל באיזה משרד ממשלתי הסגור כאמור לעיל.

(2) פרט למה שהותקן בתקנת-משנה (1) לא תשפיע התקנה הזאת על כל חובה או התחייבות – בין בהווה ובין בעתיד – של אדם כל-שהוא לפי חוק כל-שהוא.

כל בית-משפט שבשטח הנתון לשליטה יהיו ויישארו סגורים, ושום בית-משפט חדש לא ייפתח בשטח הנתון לשליטה.

בתי-משפט
[תיקון: 1947] .151

שר הבטחון רשאי בכל זמן להתקין בצו אותן הוראות שיראה אותן מועילות, כדי למנוע, לסלק או להמתיק קשיים כל-שהם שנתגלו, או יתגלו, או עשויים להתגלות, בגלל חלותו של חלק ט"ו על שטחים בדרך-כלל או על שטח או על כל שטחים מיוחדים. לכל צו כזה תהיה נפקות למרות כל דבר סותר בתקנות האלה או בכל חוק אחר.

סמכותו של שר הבטחון לתת
צווים
[תיקון: 1947] .152

(1) בכפופות להוראותיהן של תקנות-משנה (5) ו-(6) יהיה לבית-משפט צבאי שיפוט ייחודי (ביחד עם כל אותן סמכויות שיהיו נאותות כדי להגשים אותו שיפוט) לשפוט כל בני-אדם, שבהם מיומר כי ביצעו, בשטח הנתון לשליטה, בין לפני היותו של השטח לשטח נתון לשליטה ובין לאחר-מכן, כל עבירה פלילית שעליה נקבעה הוראה בכל חוק (לרבות התקנות האלה), ולהטיל כל עונש, או לתת ולאכוף כל צו, שבית-משפט כל-שהוא היה יכול להטילו או לתיתו ביחס לאותה עבירה.

בתי-משפט צבאיים
[תיקון: 1947] .153

(2) התקנות האלה תחולנה, בשינויים שהענין מחייב, ביחס לכל עבירות כאלה, כאילו היו עבירות על התקנות האלה, שעליהן נשפטים אך ורק בבתי-משפט צבאיים.

(3) לא תידרשנה שום רשות או הרשאה לכל תביעה-לדין על כל עבירה כזאת או להוצאת כל כתב משפטי בזיקה אל-כך.

(4) השיפוט שנמסר לבתי-משפט צבאיים בתקנה הזאת, אפשר להשתמש בו בגין עבירה, אף-על-פי שנתכוננו או התחילו או תלויים ועומדים הליכים ביחס לעבירה ההיא בכל בית-משפט אחר.

(5) התקנה הזאת לא תפגע בשיפוטו של כל בית-משפט עירוני לשפוט או להמשיך לשפוט כל ענין

פלילי, שהיה לו בו שיפוט לשפטו, אילו לא הותקנה התקנה הזאת.

(6) מקום שמיומר כי בוצעה עבירה בשטח במסיבות, שבהן היה לבית-משפט צבאי שיפוט ייחודי, מלבד הוראותיה של תקנת-משנה (1), ולאחר-מכן השטח פוסק מלהיות שטח נתון לשליטה, כי אז –

(א) אם התחילה שפיטתה של העבירה המיומרת, או אם לא התחילה שפיטתה של העבירה המיומרת, אבל העבירה היא עבירה על התקנות האלה, ישאר בית-משפט צבאי בעל שיפוט ייחודי ביחס לעבירה כאילו לא פסק השטח מלהיות שטח נתון לשליטה;

(ב) אם לא התחילה שפיטתה של העבירה המיומרת והעבירה אינה עבירה על התקנות האלה, יהיה לבתי-משפט אזרחיים אותו שיפוט עצמי ביחס לעבירה, כאילו לא הוכרז השטח לשטח נתון לשליטה.

(1) 154. בנקים
[תיקון: 1947] מפקד צבאי רשאי להורות בצו כי בנק כל-שהוא שבשטח הנתון לשליטה יהיה וישאר סגור, והוא רשאי לתת כל הוראות כאלה ולנקוט בכל צעדים כאלה שיראה אותם נאותים להבטחת בטיחותו של כל רכוש (לרבות שטרי-כסף, מזומנים, מתכות בלתי טבועות או תעודות) הנמצא בבנק שנסגר כך. ימים כל-שהם של כל פרק-זמן, שבמשכו סגור איזה בנק מכוח תקפו של כל צו כזה, ייחשבו, ביחס לבנק ההוא, כימי-פגרא לצורך סעיף 93 של פקודת שטרי-החליפין.

(2) יהיה זה מחובתו של המנהל או האדם, הממונים על כל בנק, למלא אחר כל צו או הוראה שניתנו מכוח תקפה של התקנה הזאת, ובחדלון מילוי כזה רשאי מפקד צבאי לנקוט באותם צעדים שיראה אותם נאותים להשגת התכלית שלשמה ניתנו הצו או ההוראה.

155. שירותי טלפון, טלגרף ודואר
[תיקון: 1947] הן הממשלה והן כל פקיד ציבורי לא יהיו חייבים כל חובה להושיט או להמשיך כל שירותי טלפון, טלגרף או דואר בשטח הנתון לשליטה, או אליו; והמנהל הכללי של בתי-הדואר רשאי לנתק כל מכשיר טלפון או טלגרף או לנקוט באותם צעדים אחרים שיראה אותם נאותים למניעת השימוש בכל אותם שירותים.

156. כניסה לשטח הנתון לשליטה בכפוף לאותם יוצאים-מן-הכלל שיותקנו בצו מאת מפקד צבאי, לא ייכנסו או יובאו שום אדם, כלי-רכב,

- ויציאה ממנו
[תיקון: 1947]
- אניה, אווירון, בעל-חיים או דבר לתוך השטח הנתון לשליטה, או יצאו או יוצאו מן השטח הנתון לשליטה, אלא מכוח רשות שתוענק על-ידי מפקד צבאי או מטעמו.
157. הרחקת בני-אדם מן השטח הנתון לשליטה
[תיקון: 1947]
- כל שוטר או חבר לחילות הממשלה רשאים להרחיק, לפי צו של מפקד צבאי, כל אדם מן השטח הנתון לשליטה, ולקחתו לכל מקום בישראל שיהיה נקוב בצו.
158. [תיקון: תש"י]
- בוטל.
159. סמכויותיהם של החברים לחילות הממשלה
[תיקון: 1947]
- בלי לפגוע בכל סמכויות או תפקידים אחרים, רשאי כל חבר לחילות הממשלה, בשטח הנתון לשליטה ובכפוף לכל הוראות שתינתנה על-ידי מפקד צבאי או מטעמו, להשתמש בכל הסמכויות, או בכל אחד מן התפקידים שבהם רשאים להשתמש או אותן רשאים למלאות, לפי כל חוק, שוטרים שדרגתם נמוכה מזו של רב-טוראי.
160. הקדמת תאריכי צווים או הוראות
[תיקון: 1947]
- כל צו או הוראה לפי החלק הזה זולת צו לפי תקנה 148, מותר לתיתם בתוקף למפרע.
161. עבירה
[תיקון: 1947]
- כל אדם המפר כל תקנה בחלק הזה, או כל צו או הוראה שניתנו לפיה, יאשם בעבירה על התקנות האלה.
162. פרסומת והוכחתם של תחומי השטח הנתון לשליטה
[תיקון: 1947]
- (1) ממונה על מחוז יעשה אותו פרסום לתחומי השטח הנתון לשליטה, שיראה אותו מעשי או רצוי.
- (2) מתעוררת כל שאלה אם איזה מקום הוא בתחומי גבולותיו של השטח הנתון לשליטה, תהיה תעודת-אישור שבה מיומר כי היא חתומה בידי ממונה על מחוז או מטעמו, כי המקום הוא בתחומי אותם גבולות, ראייה מספקת לעובדה ההיא.